EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 14.11.2008
KOM(2008) 721 lopullinen

2008/0216 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi

{SEK(2008) 2760}
{SEK(2008) 2761}

(komission esittämä)

PERUSTELUT

I. Ehdotuksen tausta

Yleinen tausta

Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) lähtökohtana on rajoittaa ja valvoa saalismääriä vahvistamalla suurimpia sallittuja saaliita (TACeja) ja kansallisia kiintiöitä, joihin liittyy teknisiä sääntöjä ja pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelmia. EU:n kalastuksenvalvontapolitiikka on YKP:n keskeinen osatekijä, koska YKP:n uskottavuus riippuu valvontapolitiikan tehokkaasta soveltamisesta. Vaikka jonkin verran edistystä onkin saavutettu, valvontajärjestelmässä on edelleen merkittäviä puutteita, joihin sekä Euroopan komissio[1] että Euroopan tilintarkastustuomioistuin[2] ovat kiinnittäneet huomiota. Nykyinen valvontajärjestelmä on tehoton, kallis ja monimutkainen, eikä se tuota toivottuja tuloksia. Valvontapolitiikan jatkuvat puutteet vaikuttavat huomattavasti tulevaisuuden kalavaroihin, kalastusalaan ja kalastuksesta riippuvaisiin alueisiin. Komissio ehdottaa sen vuoksi YKP:n perustana olevan valvontajärjestelmän merkittävää uudistusta. Tämä aloite on yksi komission keskeisistä kalastusalan tavoitteista vuonna 2008.

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Koska valvontapolitiikan uudistuksessa noudatetaan kaikki YKP:n näkökohdat huomioon ottavaa kokonaisvaltaista ja yhdennettyä lähestymistapaa, sen pitäisi parantaa valvontavalmiuksia ja kalavarojen hoitoa ja luoda tasavertaiset toimintaedellytykset. Lisäksi sen odotetaan vaikuttavan myönteisesti kalastusalan ja markkinoiden rakenteisiin. Näin sen avulla voidaan torjua sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuvia ympäristöön, talouteen ja yhteiskuntaan kohdistuvia vaikutuksia. Tarkemmin eriteltynä ehdotuksella pyritään saavuttamaan seuraavat tavoitteet:

Uusi yhteinen lähestymistapa valvontaan ja tarkastuksiin
Yhtenäisten tarkastusmenettelyjen ja tiukempien vaatimusten käyttöönoton pitäisi taata valvontapolitiikan yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa ottaen samalla huomioon eri laivastojen moninaisuus ja omaleimaisuus.

Toimintakulttuuri, jossa sääntöjä noudatetaan yleisesti
Tavoitteena on vaikuttaa kaikkiin kalastusalan toimintoihin (pyynti, jalostus, jakelu ja kaupan pitäminen) osallistuvien sidosryhmien käyttäytymiseen siten, että YKP:n toimintaperiaatteiden ja säännösten noudattaminen saavutetaan paitsi seuranta- ja valvontatoimien avulla myös sääntöjen yleisellä noudattamisella, johon investoidaan kaikissa kalastusalan osissa, jotta YKP:n sääntöjen legitiimiys saadaan palautettua.

YKP:n sääntöjen tehokas soveltaminen
Tavoitteena on lujittaa komission hallinnointivaltuuksia ja valmiuksia toteuttaa toimenpiteitä suhteessa jäsenvaltioiden sääntöjen noudattamatta jättämisen tasoon. Komission ja jäsenvaltioiden vastuualat määritellään selvästi päällekkäisyyksien välttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että komissio pitäytyy päätehtävissään eli valvoo ja todentaa YKP:n

[1] KOM (2007) 167.
[2] Erityiskertomus nro 7/2007.

sääntöjen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Nykyinen mikrotason päätösten järjestelmä olisi vähitellen korvattava makrotason hallinnointiin perustuvalla järjestelmällä.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Valvontapolitiikan perusta luodaan neuvoston päätöksessä (ETY) N:o 2847/93[3] (valvonta-asetus) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002[4] V luvussa (perusasetus). Valvonta-asetusta on muutettu 12 kertaa, ja useista muutoksista johtuvaa monimutkaisuutta pahentaa vielä se, että myös monet muut erilliset asetukset sisältävät valvontasäännöksiä.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotuksella edistetään YKP:n yleistä tavoitetta, joka on elollisten vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen. Lisäksi se edistää Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2006 hyväksymää kestävän kehityksen strategiaa keskittymällä luonnonvarojen suojeluun. Se on yhdenmukainen myös kestävän kehityksen huippukokouksessa vuonna 2002 asetettujen kalavarojen hoitoa koskevien tavoitteiden kanssa[5] ja noudattaa yhteisön tulevasta meripolitiikasta parhaillaan käytäviä keskusteluja ohjaavaa periaatetta, jonka mukaan on pyrittävä valtamerten parempaan hallinnointiin. Valvontauudistuksen kokonaistavoite kuuluu niiden komission määrittelemien neljän pääalueen soveltamisalaan, joilla on parannettavaa yhteisön oikeuden soveltamisen suhteen[6].

II. Kuulemiset ja vaikutusten arviointi

Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista
Ehdotusta valmisteltaessa käytiin useita keskusteltuja jäsenvaltioiden kanssa (ministeri- ja asiantuntijatasolla) sekä kalastusalan edustajien, neuvoa-antavien elinten ja kaikkien muiden intressitahojen kanssa. Ehdotuksen valmistelu vauhdittui, kun perustettiin yksiköiden välinen ohjausryhmä, jonka tehtävänä oli analysoida yleistä lähestymistapaa eri aiheisiin keskittyvien työryhmien kanssa.

1. Jäsenvaltiot

   - Komissio laati epävirallisen asiakirjan, jossa esitetään uudistusehdotukseen liittyvät tärkeimmät näkökohdat. Siitä keskusteltiin kalastusministerien epävirallisessa kokouksessa 18. helmikuuta 2008. Jäsenvaltioiden kalastusviranomaisten kanssa oli pidetty kokous aiemmin 15. tammikuuta 2008. Kansallisten kalastuksenvalvonnan asiantuntijoiden kanssa järjestettiin 1. helmikuuta 2008 kokous uudistuksen tavoitteiden esittelemiseksi.

---

3 Neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/1993, annettu 12 päivänä lokakuuta 1993, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä (EYVL L 261, 20.10.1993).

4 Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59).

5 Report of the World Summit on Sustainable Development, Johannesburg, Etelä-Afrikka, 26. elokuuta–4. syyskuuta 2002 (Yhdistyneiden Kansakuntien julkaisu).

6 Ks. KOM(2007) 502, 5.9.2007, "Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen".

- Meri- ja kalastusasioiden pääosasto (DG MARE) perusti jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan työryhmän, jonka tehtävänä on määritellä yhtenäiset tarkastusmenettelyt ja valvontavaatimukset.

- Sähköisen raportointijärjestelmän alalla järjestettiin kolme teknisten asiantuntijoiden kokousta Lontoossa, Madridissa ja Kööpenhaminassa. Nämä edistävät puolestaan uudenaikaisen tekniikan parempaa hyödyntämistä uuden valvonta-asetuksen mukaisesti.

- Jäsenvaltioiden (Kreikka, Italia, Puola, Espanja ja Ruotsi) kanssa on allekirjoitettu uudistukseen liittyviä yhteisymmärryspöytäkirjoja. Ne merkitsevät lähestymistavan muutosta, sillä ne sisältävät selkeästi määriteltyjä viitearvoja kyseisten jäsenvaltioiden kalastuksenvalvontajärjestelmiin tehtäville parannuksille.

2. Sidosryhmien neuvoa-antavat elimet ja suuri yleisö

- Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien ja neuvoa-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean edustajien kanssa järjestettiin 10. huhtikuuta 2008 yksipäiväinen seminaari, jonka tarkoituksena oli selvittää kyseisten elinten näkemyksiä YKP:n valvontapolitiikan suunnitellusta uudistuksesta.

- DG MARE osallistui myös seminaareihin, joissa käsiteltiin uudistuksen olennaisen osan muodostavaa jäljitettävyyttä ja joita järjestettiin kalakantojen jäljitettävyyttä koskevan hankkeen ja DTU Aquan puitteissa. DG MARE järjesti yhteisen tutkimuskeskuksen kanssa aiheesta seminaarin Brysselissä 17. kesäkuuta 2008.

- Uudistus esiteltiin hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevälle riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmälle sen 18. syyskuuta 2008 pidetyssä kokouksessa. Puheenjohtaja totesi ryhmän arvostaneen suuresti DG MARE:n laatimaa hahmotelmaa ja tukeneen ehdotettua uudistusta täysipainoisesti ottaen huomioon alan toimijoille aiheutuvan hallinnollisen rasituksen suunniteltu keveneminen.

- Vuoden 2008 helmikuusta toukokuuhun järjestettiin laajoja julkisia kuulemisia, jotka perustuivat komission verkkosivustolla julkaistuun komission valmisteluasiakirjaan. Keskustelun ohjaamiseksi DG MARE:ssa laaditussa asiakirjassa esitetään lyhyt analyysi ongelmasta, ja se rakentuu yhdeksän mahdollisen toiminta-alan varaan.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Kuulemiseen osallistuneet antoivat hyvin positiivista palautetta komission toiminnasta. Lähes kaikki painottivat, että yhteisön toimia tällä alalla oli aiheellista vahvistaa. Kuulemismenettelyssä saatiin 25 kannanottoa monilta erilaisilta sidosryhmiltä. Kaikki saadut kannanotot julkaistiin komission virallisilla verkkosivuilla ja ilmoitettiin niiden laatijat ja alkuperä[7].

[7] http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_280208_contributions_en.htm

Komission aloite ja sen päätavoitteet saivat laajaa tukea kuulemiseen osallistuneilta. Kaikki olivat yhtä mieltä valvontajärjestelmän uudistamistarpeesta. Monet osallistujista korostivat, että uudistuksen päätavoitteena pitäisi olla toimintakulttuuri, jossa sääntöjä noudatetaan yleisesti. Kaikki sidosryhmät tukivat myös yhdenmukaistettujen hallinnollisten seuraamusten käyttöönottoa, sääntöjen yksinkertaistamista ja keventämistä sekä yhteistyön ja avunannon vahvistamista. Uudistus sai erityistä kannatusta kansalaisjärjestöiltä ja viranomaisilta, jotka pitivät sitä tehokkaana välineenä ympäristön kannalta kestävän kalastuksen näkökulmasta. Kaikki olivat samaa mieltä siitä, että EY:n tasolla on tarpeen kehittää valvontaan ja tarkastuksiin uusi lähestymistapa, joka tarjoaa tasavertaiset toimintaedellytykset ja parantaa yhteistyötä komission, jäsenvaltioiden kalastuksenvalvontaviranomaisten ja kaikkien tuotanto- ja markkinointiketjun toimijoiden välillä. Sidosryhmät olivat yhtä mieltä myös siitä, että kalastuksenvalvontavirastolla olisi oltava koordinointi- ja koulutusasioissa entistä suurempi ja rakentavampi rooli. Kansalaisjärjestöt katsoivat, että komissiolle olisi annettava lisää välineitä, jotka mahdollistaisivat asioihin puuttumisen hyvissä ajoin, kun taas alan toimijat huolehtivat siitä, joutuisivatko ne kantamaan jäsenvaltioiden sijasta kustannukset, joita aiheutuu jäsenvaltioita vastaan toteutetuista toimenpiteistä ja EY:n tuen keskeyttämisestä.

Asiantuntijatiedon käyttö

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Komissio hyödynsi ulkopuolista asiantuntemusta joidenkin tässä raportissa esitettyjen väitteiden tueksi. Asiantuntijoita pyydettiin määrittelemään ehdotettujen toimintavaihtoehtojen todennäköiset positiiviset ja negatiiviset vaikutukset, mukaan luettuina vaihtoehtoisten tavoitteiden vaatimat myönnytykset, jotta voitaisiin tehdä tietoon perustuvia poliittisia päätöksiä.

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Komission ja ulkopuolisen konsulttiyrityksen MRAG:n välillä tehtiin erityinen sopimus (puitesopimus FISH/2006/08 – Tutkimukset YKP:n ja meriasioiden alalla – Erä 4: YKP:hen liittyvät vaikutustenarviointitutkimukset).

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

- Alustavat laadulliset ja määrälliset analyysit osoittavat, että vaikka toiset ehdotetuista toimenpiteistä ovat merkityksellisempiä kuin toiset, säännösten laaja-alainen noudattaminen saavutetaan todennäköisesti tehokkaimmin, kun koko paketti pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön pikemminkin sitovana kuin esimerkiksi FAO:n vastuullisen kalastuksen toimintasääntöjen kaltaisena vapaaehtoisena välineenä.

- Jos ehdotetut toimenpiteet pannaan täytäntöön velvoittavalla asetuksella ja jos jäsenvaltiot soveltavat sitä ja voimassa olevia monivuotisia elvyttämissuunnitelmia, elpyneiden ja paremmin suojeltujen kantojen tuloksena aiheutuva inkrementaalinen nettohyöty kalastusalalle voisi 10 vuodessa olla 10 miljardin euron luokkaa. Tällaiseen taloudelliseen hyötyyn liittyy todennäköisesti työpaikkojen nettolisäyksiä, jolloin kaikilla osa-aloilla saattaa syntyä yhteensä jopa 4 000 uutta työpaikkaa. Merkittävää on, miten kalojen tuotannon lisääntyminen stimuloi uusia työpaikkoja asianomaisilla aloilla ja alueilla.

- Näiden etujen saaminen uuden asetuksen täytäntöönpanon avulla riippuu siitä, siirtyykö painopiste merellä tehtävistä tarkastuksista kustannustehokkaampiin maalla toteuttaviin tarkastustoimiin, jotka vaativat aluksi suurempia investointeja toimintamenettelyihin kuin valvontakeinoihin. Nettohyötyä pitäisi kuitenkin syntyä

nopeasti, sillä suhteellisten kustannusten odotetaan laskevan vähitellen kahden tai kolmen vuoden kuluttua täytäntöönpanosta, kun sääntöjä aletaan yleisesti noudattaa.

- Kun valvontatoimet tehostuvat ja niiden vaikuttavuus lisääntyy, tehokkuusedut voidaan siirtää toimijoille kalastuksen paremman kannattavuuden sekä miehistön ja muiden työntekijöiden käytettävissä olevan osuuden muodossa.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen
Tutkimus julkaistaan DG MARE:n verkkosivuilla.

Vaikutusten arviointi
Komissio laati ehdotuksesta vaikutusten arvioinnin, jota koskeva raportti on saatavilla DG MARE:n verkkosivulla. Raportissa tarkasteltiin seuraavia vaihtoehtoja:

- Vaihtoehto 1: Ei muutosta nykyiseen. Jatketaan nykyistä toimintalinjaa ja keskitytään olemassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoon ja soveltamiseen.

  Muunnelma 1: Ei toimintalinjan muutosta, nykyinen tilanne jatkuu ennallaan

  Tämän muunnelman pääolettamus on, että nykyinen valvontapolitiikka riittää varmistamaan YKP:n tavoitteita tukevan sääntöjenmukaisen toiminnan ja että suurin ongelma on voimassa olevien lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten heikko täytäntöönpano jäsenvaltioissa. Voimassa olevan lainsäädännön parempaa täytäntöönpanoa voitaisiin korostaa.

  Muunnelma 2: Voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpano ja soveltaminen täytäntöönpanoasetusten avulla

  Sen sijasta, että nykyinen tilanne säilytettäisiin ennallaan, tässä muunnelmassa voitaisiin harkita vielä keskeneräisen täytäntöönpanolainsäädännön hyväksymistä, jotta voitaisiin tarjota kattavalle valvontajärjestelmälle täydelliset tekniset säännöt.

  Tämä ”business as usual” -lähestymistapa tarkoittaa, että nykyiseen monimutkaiseen sääntöverkkoon lisätään epäsystemaattisella tavalla uusia sääntöjä kehittämättä valvontaan ja tarkastuksiin uutta lähestymistapaa. Komission toimintakyvyttömyyden vastineena olisi edelleenkin kansallisten oikeusjärjestelmien salliva suhtautuminen rikkomisiin, oikeudellisista tai menettelyllisistä syistä johtuva epätyydyttävä seuranta sekä puutteellinen tiedotus seuraamuksista ja aiemmista sääntöjen noudattamatta jättämisistä.

- Vaihtoehto 2: Valvonta-asetuksen uudelleen laatiminen yhdistettynä käytännesääntöihin

  Lähestymistapa, jossa yhtenäinen lainsäädäntökehys yhdistetään käytännesääntöjen kaltaiseen ohjausvälineeseen, voisi jossain määrin auttaa parantamaan nykyistä valvontajärjestelmää. Jotkut kalastukset voisivat elpyä yhteen tai useampaan laivastonosaan kohdistettujen yksipuolisten toimien ansiosta, mutta tällaisen lähestymistavan myötä nykyisten säännösten sisältö ei muuttuisi eikä käyttöön otettaisi uusia säädöksiä. Tämä lähestymistapa olisi myös liian riippuvainen jäsenvaltioiden vapaaehtoisesta täytäntöönpanosta.

- Vaihtoehto 3: Sääntelyväline uuden velvoittavan asetuksen muodossa

Kolmas arvioitavaksi esitetty vaihtoehto oli uudistuspaketin täytäntöönpano säädöstekstillä, joka olisi yhteisön tasolla velvoittava. Tämä lähestymistapa perustuu tasavertaisten toimintaedellytysten luomiseen EU:ssa. Se varmistaisi YKP:n sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen koko EU:ssa sekä kaikkien kalastajien syrjimättömän kohtelun. Komission tarkastajien parempien toimintavalmiuksien ansiosta jäsenvaltioiden olisi vaikeampi piilottaa YKP:n sääntöjen täytäntöönpanoon liittyviä puutteita.

- Vaihtoehto 4: YKP:n valvontapolitiikan keskittäminen EU:n tasolla lisäämällä komission ja kalastuksenvalvontaviraston toimintavalmiuksia

  Tässä vaihtoehdossa komissio ja kalastuksenvalvontavirasto yhdistäisivät jäsenvaltioiden tarkastusresurssit ja kehittäisivät yleisesti hyväksyttyjä standardeja, ja niiden pitkän aikavälin tavoitteena olisi perustaa eräänlainen yhteisön rannikkovalvontajärjestelmä. Tämä vaihtoehto oli kuitenkin hylättävä jo aikaisessa vaiheessa, sillä komission ja jäsenvaltioiden välinen tehtävien uudelleenjako ylittäisi perustamissopimuksessa sallitut rajat. Poliittisesti on mahdotonta ajatella, että jäsenvaltiot suostuisivat yhtäkkiä luovuttamaan valtuuksiaan ylikansalliselle elimelle. Tällainen vaihtoehto edellyttäisi lisäksi merkittäviä määrärahojen korotuksia, joihin komissiolla ei ole varaa.

III. Ehdotukseen liittyvät oikeudelliset näkökohdat

Ehdotuksen sisältö
Ehdotuksen perusajatus on, että tehokkaan valvontapolitiikan olisi oltava kokonaisvaltaista ja yhdennettyä, ja sen olisi katettava ongelman kaikki osa-alueet mereltä kuluttajan ruokapöytään.

Uusi yhteinen lähestymistapa valvontaan ja tarkastuksiin
Vaikka ei pitäisi jättää valvomatta sitä, missä määrin kalastusalukset noudattavat teknisiä toimenpiteitä, aiempaa suurempaa huomiota olisi kiinnitettävä saaliiden kokonaisvaltaiseen valvontaan. Tässä yhteydessä on erityisesti tarpeen saada aikaan seuraavaa:

- yhdenmukaistetut ja koordinoidut tarkastustoimet ja -menettelyt kaikissa tuotanto- ja markkinointiketjun vaiheissa (merellä, satamassa, kuljetuksen ja kaupan pitämisen aikana);

- elvyttämis- ja monivuotissuunnitelmiin sekä suojeltuihin merialueisiin ja pois heitettäviin määriin sovellettavia erityisiä valvontatoimenpiteitä koskevat yleiset standardit;

- kattavan jäljitysjärjestelmän käyttöönotto;

- uudenaikaisen tekniikan ja tehokkaiden tiedonvarmentamisjärjestelmien täysipainoinen käyttö, jotta kaikille merkityksellisille tiedoille voidaan tehdä systemaattisia ja kattavia ristiintarkastuksia;

- strateginen suunnittelu, taktinen tavoitteenasettelu ja pistekoestrategia; ja

- tiedonkäyttö, joka mahdollistaa riskien määrittelyn ja valvonnan rationalisoinnin.

Toimintakulttuuri, jossa sääntöjä noudatetaan yleisesti
Tässä yhteydessä on tarpeen keskittyä seuraaviin seikkoihin:

- lainsäädäntökehyksen yksinkertaistaminen ja keventäminen;

- yhdenmukaisten varoittavien seuraamusten käyttöönotto;

- alusten päälliköiden tai käyttäjien tai kalastuslisenssin edunsaajaomistajien tekemiin rikkomisiin sovellettavan pisteytysjärjestelmän käyttöönotto;

- täytäntöönpanotoimenpiteet ja niihin liittyvät seuraamukset;

- parannettu yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välillä, mukaan luettuna yhteisön kalastuksenvalvontaviraston toimeksiannon laajentaminen;

- nykyaikainen lähestymistapa sekä jäsenvaltioiden kesken että komission tai kalastuksenvalvontaviraston kanssa toteutettavaan tiedonsiirtoon ja tietojen vaihtoon suojattujen verkkosivujen välityksellä.

YKP:n sääntöjen tehokas soveltaminen
YKP:n sääntöjen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi olisi lujitettava komission valmiuksia toteuttaa toimenpiteitä suhteessa jäsenvaltioiden sääntöjen noudattamatta jättämisen tasoon. Samalla olisi lisättävä komission hallinnointivalmiuksia. Ehdotuksiin sisältyy seuraavia seikkoja:

- komission tarkastajien valtuuksien uudelleenmäärittely,

- jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmat sääntöjen täytäntöönpanon parantamiseksi tarvittaessa,

- komission valtuudet korjata jäsenvaltioiden saalistietoja,

- kalastuskiellot komission aloitteesta,

- komission suurempi joustovara päättää kiintiöiden vähennyksistä tapauksissa, joissa kiintiöiden hallinnointi on puutteellista, ja

- huonon hallinnon tapauksissa toteuttavat taloudelliset toimenpiteet.

Oikeusperusta
EY:n perustamissopimuksen 37 artikla.

Toissijaisuusperiaate
Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

Suhteellisuusperiaate
Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä: YKP:n valvontajärjestelmän nykyisten puutteiden ratkaiseminen vaatii toimenpiteitä, jotka on suhteutettu asianomaisten toimien laajuuteen ja mukautettu niiden laatuun. Elollisten vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen on määritelmänsä mukaisesti ala, jota on säänneltävä yhteisön tasolla ja jota ei voida hallinnoida yksittäisillä kansallisen tason toimenpiteillä. Ehdottaessaan YKP:n toimille uusia valvontapuitteita komissio vastaa sidosryhmien ja jäsenvaltioiden pyyntöihin EU-tason tasavertaisten toimintaedellytysten luomiseksi. Yhdenmukaisten tarkastus- ja valvontamenettelyjen määrittely on perusluonteeltaan kysymys, joka on ratkaistava EU:n tasolla.

Sääntelytavan valinta
Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä: Yhteinen kalastuspolitiikka kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Yhteisön tasolla vahvistettujen sääntöjen olisi oltava yhdenmukaisia ja sitovia, jotta vältetään erilaiset standardit jäsenvaltioissa. Tästä syystä on perusteltua, että toimenpiteet vahvistetaan asetuksessa.

IV. Talousarviovaikutukset

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

V. Lisätiedot

Yksinkertaistaminen

Ehdotus johtaa asian kannalta merkityksellisen lainsäädännön yksinkertaistumiseen ja parantaa valvontajärjestelmää. Nykyisessä YKP:n valvontapolitiikassa on vuosien mittaan otettu käyttöön uusia säännöksiä, jotka ovat hajallaan eri asetuksissa ja joista osa on päällekkäisiä. Yksi ehdotuksen tavoitteista on selventää sovellettavia valvontasääntöjä. Valvonta on kuitenkin edelleen monimutkainen kysymys, ja ne tarpeelliset velvollisuudet, jotka on säilytettävä, on saatettava tasapainoon selkeyttämistä sekä viranomaisten ja yksityisen sektorin hallinnollisen kuormituksen vähentämistä koskevan tarpeen kanssa.

Tältä osin yksinkertaistamiseen liittyy eri osa-alueita:

- Järjestelmällä luodaan kunnianhimoiset yhteiset puitteet, joissa vahvistetaan kaikkia valvontaseikkoja sääntelevät periaatteet mutta jätetään yksityiskohtaisten teknisten sääntöjen vahvistaminen soveltamisasetuksille.

- Järjestelmällä luodaan yhteisön toimijoihin ja viranomaisiin sovellettavat yhteiset puitteet yhdenmukaistamalla tarkastus- ja valvontasäännöt (sekä ottamalla käyttöön yhdenmukaiset seuraamukset) ja edistämällä tällä tavoin tasavertaisten toimintaedellytysten luomista EU:ssa.

Lainsäädännön kumoaminen
Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke
Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

2008/0216 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, sellaisena kuin se vahvistetaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002[8], on varmistaa elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen niin, että luodaan talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden kannalta kestävät olosuhteet.

(2) Koska yhteisen kalastuspolitiikan onnistuminen edellyttää tehokkaan valvontajärjestelmän täytäntöönpanoa, tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä pyritään luomaan kokonaisvaltaista ja yhdennettyä lähestymistapaa noudattava yhteisön järjestelmä tarkastuksia, seurantaa, valvontaa, tarkkailua ja sääntöjen noudattamisen valvontaa varten, jotta voidaan elollisten vesiluonnonvarojen kestävää hyödyntämistä varten varmistaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen ottamalla huomioon kyseisen politiikan kaikki osa-alueet.

(3) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93[9] soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että nykyinen valvontajärjestelmä ei enää riitä varmistamaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista.

---

8 EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

9 EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

(4) Valvontasäännökset ovat nykyisin hajallaan monissa päällekkäisissä ja monimutkaisissa säädöksissä. Joidenkin valvontajärjestelmän osien täytäntöönpano on jäsenvaltioissa puutteellista, minkä vuoksi yhteisen kalastuspolitiikan säännösten rikkomisten johdosta sovellettavat toimenpiteet ovat riittämättömiä ja toisistaan eroavia. Tämä uhkaa koko yhteisön kalastajille tasavertaisten toimintaedellytysten luomista. Nykyistä järjestelmää ja kaikkia siihen liittyviä velvoitteita olisi sen vuoksi lujitettava, järkeistettävä ja yksinkertaistettava erityisesti kaksinkertaista sääntelyä ja hallinnollisia rasitteita vähentämällä.

(5) Meren luonnonvarojen ehtymisen laajuus huomioon ottaen Euroopan yhteisön on välttämätöntä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla saadaan aikaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen, kestävän kehityksen huippukokouksessa vuonna 2002 asetettujen tavoitteiden sekä Eurooppa-neuvoston kestävän kehityksen strategian yleinen noudattaminen kaikkien toimijoiden keskuudessa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, rakenteellisia toimenpiteitä ja yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyviä toimenpiteitä koskevia tarkastus-, seuranta-, valvonta- ja tarkkailusääntöjä sekä täytäntöönpanon valvontaa koskevia sääntöjä olisi lujitettava, yhdenmukaistettava ja vahvistettava. Sen lisäksi tietyistä vakavista rikkomisista määrättäville seuraamuksille olisi vahvistettava vähimmäistaso ja luotava pisteytysjärjestelmä, jota sovelletaan sääntöjen noudattamatta jättämiseen.

(6) Vastuun jakautumista jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastuksenvalvontaviraston kesken olisi vielä selkeytettävä. Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi oltava ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla. Komission olisi puolestaan varmistettava, että jäsenvaltiot panevat yhteisen kalastuspolitiikan säännöt täytäntöön johdonmukaisella tavalla kaikkialla yhteisössä. Tätä varten nykyinen mikrotason päätösten järjestelmä olisi vähitellen korvattava makrotason hallinnointiin perustuvalla järjestelmällä.

(7) Yhteisön tasolla toteutettava kalavarojen hoito perustuu erityisesti suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TACeihin), kiintiöihin, pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelmiin ja teknisiin toimenpiteisiin. Olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet näiden hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi tehokkaalla tavalla.

(8) Jäsenvaltioiden viranomaisten pitäisi voida valvoa saaliiden purkamista satamissaan. Tätä varten kalastusaluksia olisi vaadittava ilmoittamaan kyseisille viranomaisille ennakolta aikomuksestaan purkaa saaliita näiden satamissa.

(9) Kalastusalusten kalastuspäiväkirjoissa olevat tiedot olisi tarkistettava purkamisen yhteydessä. Kalojen ja kalastustuotteiden purkamista ja kaupan pitämistä harjoittavia toimijoita olisi näin ollen vaadittava ilmoittamaan puretut, jälleenlaivatut, myyntiin tarjotut ja ostetut määrät.

(10) Kalastuspäiväkirjan tai ilmoituksen täyttämisvelvollisuus muodostaisi pienille alle 10 metrin aluksille suhteettoman rasitteen niiden kalastuskapasiteettiin nähden. Jotta tällaisten alusten suhteen varmistettaisiin riittävä valvonnan taso, jäsenvaltioiden olisi valvottava niiden toimintaa toteuttamalla pistokoesuunnitelma.

(11) Yhteisön säilyttämistoimenpiteisiin ja kaupallisiin toimenpiteisiin liittyvien edellytysten noudattamisen varmistamiseksi olisi vaadittava, että kaikkien yhteisössä kuljetettavien kalastustuotteiden mukana on oltava kuljetusasiakirja, josta ilmenee niiden luonne, alkuperä ja paino.

(12) Jäsenvaltioiden olisi valvottava alustensa toimintaa yhteisön vesillä ja niiden ulkopuolella. Tehokkaan valvonnan helpottamiseksi yhteisön kalastusalusten päälliköt olisi velvoitettava pitämään kalastuspäiväkirjaa ja toimittamaan purkamis- ja jälleenlaivausilmoituksia.

(13) Merellä tapahtuvalla jälleenlaivauksella vältetään lippu- tai rannikkovaltion toteuttama asianmukainen valvonta, minkä vuoksi se tarjoaa toimijoille mahdollisuuden pitää aluksella laittomia saaliita. Yhteisön vesillä toteutettavat jälleenlaivaustoimet olisi tarkastusten parantamiseksi sallittava ainoastaan nimetyissä satamissa.

(14) Kun TACien ja kiintiöiden hallinnointia täydennetään pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelmalla, olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla varmistetaan kyseisen ohjelman asianmukainen toteutus.

(15) Jotta valvontajärjestelmä olisi kattava, tuotanto- ja markkinointiketjun olisi kuuluttava sen piiriin kokonaisuudessaan. Siinä olisi säädettävä johdonmukaisesta jäljitysjärjestelmästä, joka täydentäisi elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002[10] säännöksiä, sekä tuottajajärjestöjen tehostetusta valvonnasta. Sen olisi myös suojeltava kuluttajien etua ja edellytettävä tätä varten, että kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa annetaan tiedot kauppanimestä, tuotantomenetelmästä ja pyyntialueesta, kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alalla kuluttajille annettavien tietojen osalta 22 päivänä lokakuuta 2001 annetussa asetuksessa (EY) N:o 2065/2001[11] säädetään. Sen avulla on varmistettava tuottajajärjestöjen valvonta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalatalousalan toimintaohjelmien osalta 15 päivänä marraskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2508/2000[12] mukaisesti.

(16) Ottaen huomioon yhteisön kalastuslaivaston kapasiteettia koskevat vaatimukset, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artiklassa, yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 639/2004[13], neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön laivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 12 päivänä elokuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1438/2003[14] ja yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 639/2004 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä

---

10 EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
11 EYVL L 278, 23.10.2001, s. 6.
12 EYVL L 289, 16.11.2000, s. 8.
13 EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9.
14 EUVL L 204, 13.8.2003, s. 21.

joulukuuta 2004 annetussa komission asetuksessa 2104/2004[15], olisi otettava käyttöön laivastokapasiteetin valvontavälineitä, joihin olisi kuuluttava konetehon ja pyydysten käytön seuranta.

(17) Monivuotisiin suunnitelmiin, suojeltuihin merialueisiin ja pois heitettäviin määriin olisi sovellettava selkeitä ja yksilöllisiä erityisiä valvontatoimenpiteitä erityisjärjestelyissä. Olisi selvennettävä menettelyä reaaliaikaisten kalastuskieltojen vahvistamiseksi ja peruuttamiseksi.

(18) Olisi otettava käyttöön valvontaan sovellettava uusi yhteinen lähestymistapa, johon kuuluu saaliiden kattava seuranta, jotta varmistetaan kalastusalan tasapuoliset toimintaedellytykset ottaen huomioon laivastonosien väliset erot. Tätä varten olisi vahvistettava kalastuksenvalvonnan toteuttamista koskevat yhteiset perusteet ja erityisesti yhdenmukaistetut ja koordinoidut tarkastusmenettelyt merellä, maissa ja markkinointiketjun kaikissa vaiheissa. Osana uutta lähestymistapaa jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastuksenvalvontaviraston välistä vastuunjakoa olisi selkeytettävä.

(19) Valvontatoimien ja -menetelmien olisi perustuttava riskinhallintaan, johon liittyy systemaattisten ja kattavien ristiintarkastusmenettelyjen käyttö.

(20) Jotta rikkomiset johtaisivat yhdenmukaisiin ja tehokkaisiin syytetoimiin, olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää komission tarkastajien, yhteisön tarkastajien ja jäsenvaltioiden viranomaisten laatimia tarkastus- ja valvontaraportteja kansallisten raporttien tavoin.

(21) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi olisi lujitettava jäsenvaltioiden keskinäistä samoin kuin jäsenvaltioiden ja komission sekä yhteisön kalastuksenvalvontaviraston välistä yhteistyötä ja koordinointia erityisesti toteuttamalla tarkastajavaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja vahvistamalla yhteisön tarkastajien asemaa ja valtuuksia.

(22) Alusten satelliittiseurantajärjestelmästä saatavat tiedot tarjoavat arvokasta tukea tieteellisille lausunnoille. Yksilöimättömät ja aggregoidut tiedot olisi sen vuoksi asetettava kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25 päivänä helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008[16] 2 artiklan i alakohdassa määriteltyjen loppukäyttäjien saataville.

(23) Uudenaikaista tekniikkaa olisi hyödynnettävä täysipainoisesti, sillä se mahdollistaa tehokkaan valvonnan sekä nopeasti ja edullisesti suoritettavat systemaattiset ja automaattiset ristiintarkastukset ja helpottaa niin kansallisten viranomaisten kuin alan toimijoiden hallinnollisia menettelyjä, minkä ansiosta kaikille merkityksellisille valvontatiedoille voidaan tehdä hyvissä ajoin riskianalyysit ja yleisarvioinnit. Valvontajärjestelmässä olisi sen vuoksi tarjottava jäsenvaltioille mahdollisuus yhdistellä eri valvontavälineiden käyttöä tehokkaimman valvontamenetelmän varmistamiseksi.

---

15 EUVL L 365, 10.12.2004, s. 19.

16 EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

(24) Yhdennetty merivalvontaverkosto olisi perustettava sellaisten tarkkailu-, seuranta-, tunnistus- ja jäljitysjärjestelmien välille, joiden tavoitteena on meriturvallisuus, merellisen ympäristön suojelu, kalastuksenvalvonta, rajavalvonta, yleinen lainvalvonta ja kaupan helpottaminen. Verkosto pystyy jatkuvasti tarjoamaan tietoa merialan toimista oikea-aikaisen päätöksentekomenettelyn tueksi. Valvontatoimintaa harjoittavat viranomaiset voisivat sen ansiosta tarjota vaikuttavampia ja kustannustehokkaampia palveluja. Tätä varten automaattisten tunnistusjärjestelmien, alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä joulukuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2244/2003[17] tarkoitettujen alusten satelliittiseurantajärjestelmien ja alusten paikantamisjärjestelmien tiedot, jotka kerätään tämän asetuksen mukaisesti, olisi toimitettava muiden, edellä mainittuja valvontatoimia harjoittavien viranomaisten käyttöön.

(25) EU:n kansalaisten syyllistymistä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisiin olisi ehkäistävä. Koska kyseisten sääntöjen rikkomisten johdosta toteutettavat toimet eroavat suuresti jäsenvaltioittain, mikä johtaa syrjintään ja kilpailusääntöjen vääristymiseen kalastajien keskuudessa, ja koska suhteutettujen, varoittavien ja tehokkaiden seuraamusten puuttuminen eräistä jäsenvaltioista vähentää tarkastusten tehokkuutta, on aiheellista ottaa käyttöön yhdenmukaistetut hallinnolliset seuraamukset sekä pisteytysjärjestelmä todellisen pelotevaikutuksen aikaansaamiseksi.

(26) Se, että yhteisön vesillä rikotaan tai yhteisön toimijat rikkovat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä vakavasti ja usein, johtuu suurelta osin siitä, että näiden sääntöjen vakavista rikkomisista jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen sakkojen tasolla ei ole riittävän varoittavaa vaikutusta. Tätä heikkoutta lisää vielä se, että seuraamusten taso eri jäsenvaltioissa vaihtelee suuresti, mikä kannustaa laittomia toimijoita toimimaan niiden jäsenvaltioiden vesillä tai alueella, joissa seuraamukset ovat pienimmät. Sen vuoksi on aiheellista yhdenmukaistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vakavista rikkomuksista määrättävien sakkojen vähimmäis- ja enimmäistasot ottaen huomioon niiden kalastustuotteiden arvo, jotka on saatu vakavaan rikkomiseen syyllistymällä, rikkomisen mahdollinen toistuminen sekä kyseisiin kalavaroihin ja meriympäristöön kohdistunut vahinko. Olisi vahvistettava myös välittömiä täytäntöönpanotoimenpiteitä ja täydentäviä toimenpiteitä.

(27) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi komission olisi voitava toteuttaa tehokkaita korjaavia toimenpiteitä; tätä varten komission hallinnointivalmiuksia sekä sen valmiuksia toteuttaa toimenpiteitä suhteessa jäsenvaltioiden sääntöjen noudattamatta jättämisen tasoon olisi vahvistettava. Komissiolla olisi oltava valtuudet suorittaa tarkastuksia ilman ennakkoilmoitusta ja riippumattomalla tavalla varmentaakseen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat tarkastustoimet.

(28) Olisi säädettävä asianmukaisista keinoista käsitellä tapauksia, joissa jäsenvaltio laiminlyö sille lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona EY:n ja kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvia velvollisuuksia, sekä varmistettava, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä taatakseen, että niiden kalastusalukset tai kansalaiset noudattavat YKP:n sääntöjä ja valvontasääntöjä. Näihin keinoihin pitäisi

[17] EUVL L 333, 20.12.2003, s. 17.

kuulua mahdollisuus lykätä tai pienentää Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006[18] ja yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä 22 päivänä toukokuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006[19] mukaista rahoitustukea tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat soveltaneet YKP:n sääntöjä puutteellisesti.

(29) Komissiolle olisi annettava valtuudet kieltää kalastus, kun jäsenvaltion kiintiö tai TAC tulee täyteen. Lisäksi komissiolla olisi oltava valtuudet alentaa kiintiöitä ja kieltää kiintiöiden siirrot tai vaihdot varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen jäsenvaltioissa.

(30) Komissiolla tai sen nimeämällä elimellä olisi oltava välittömästi käytettävissään jäsenvaltioiden kalastusta koskevat tiedot, jotta se pystyy varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan, sekä puuttumaan havaittuihin epäjohdonmukaisuuksiin.

(31) Yhteisön kalastuksenvalvontaviraston toimeksiantoa olisi mukautettava ja laajennettava koskemaan kansallisten valvontajärjestelmien tarkastuksia ja tutkimuksia, operatiivisen yhteistyön organisointia, jäsenvaltioille annettavaa apua ja mahdollisuutta perustaa hätäyksiköitä, jos havaitaan jokin yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvä vakava riski.

(32) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa sellaisiin kansallisiin valvontasäännöksiin, jotka kuuluvat sen soveltamisalaan mutta ovat sen vähimmäisvaatimuksia tiukempia, jos kyseiset kansalliset säännökset ovat yhteisön oikeuden mukaisia.

(33) Koska *laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä* 29 päivänä syyskuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1005/2008[20] velvoitetaan jäsenvaltiot toteuttamaan asiaankuuluvia toimenpiteitä kaikenlaisen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastukseen (LIS-kalastuksen) ja siihen liittyvän toiminnan tehokkaan torjunnan varmistamiseksi ja koska *yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille* xx xx xx annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o …/2008[21] vahvistetaan säännökset, jotka koskevat yhteisön kalastusaluksille myönnettäviä lupia harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden kalastusaluksille myönnettäviä lupia harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesillä, tämän asetuksen olisi täydennettävä kyseisiä asetuksia ja varmistettava, ettei yhteisön ja kolmansien maiden kansalaisten välillä ole syrjintää.

(34) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[22] mukaisesti. Kaikki

---

18 EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.
19 EUVL L 160, 14.6.2006, s. 1.
20 EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.
21
22 EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

toimenpiteet, jotka komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

(35) Neuvoston tehtävänä olisi kuitenkin päättää velvollisuudesta käyttää sähköisiä seurantalaitteita ja jäljitysvälineitä, kuten geneettistä analyysiä ja muita kalastuksenvalvonnassa käytettäviä tekniikoita. Koska kyseisistä tekniikoista aiheutuu kansallisille valvontaviranomaisille ja kalastusalalle kustannuksia, neuvoston on aiheellista varata itselleen oikeus käyttää tässä erityisessä tapauksessa välitöntä täytäntöönpanovaltaa. Koska neuvosto päättää monivuotisten suunnitelmien käyttöönotosta, on asianmukaista, että neuvosto päättää tässä yhteydessä myös näiden monivuotisten suunnitelmien kattamien lajien elopainoon sovellettavasta kynnysarvosta, jonka ylittyessä aluksen edellytetään purkavan saaliinsa nimetyssä satamassa. Koska neuvosto antaa vuotuisen TAC- ja kiintiöasetuksen, on aiheellista, että se määrittelee tässä yhteydessä myös sivusaaliiden kynnystasot reaaliaikaisten kalastuskieltojen vahvistamiseksi.

(36) Tämän asetuksen mukaisesti koottujen ja vaihdettujen tietojen luottamuksellisuus olisi turvattava. Tällaiset tiedot ovat joskus henkilötietoja, sellaisina kuin niistä säädetään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001. Henkilötietojen käsittely edellyttää selkeitä sääntöjä oikeusvarmuuteen ja avoimuuteen liittyvistä syistä sekä perusoikeuksien suojelun ja erityisesti henkilöiden yksityiselämän suojelua koskevan oikeuden takaamiseksi.

(37) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY tarkoituksena on varmistaa henkilötietojen vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla. Sitä sovelletaan jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti suorittamiin henkilötietojen käsittelytoimiin.

(38) Komission tämän asetuksen mukaisesti suorittamaa henkilötietojen käsittelyä säännellään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001.

(39) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on välttämätöntä ja tarkoituksenmukaista perustaa kattava ja yhtenäinen valvontajärjestelmä, jotta saavutetaan yhteisen kalastuspolitiikan tehokasta täytäntöönpanoa koskeva perustavoite. Tässä asetuksessa ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(40) Jotta yhteisön lainsäädäntö saatettaisiin yhdenmukaiseksi tämän asetuksen kanssa, seuraavia asetuksia olisi muutettava:

- neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002,

- neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005[23], annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta,

- neuvoston asetus (EY) N:o 423/2004[24], annettu 26 päivänä helmikuuta 2004, turskakantojen elvytystoimenpiteistä,

- neuvoston asetus (EY) N:o 811/2004[25], annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, pohjoisen kummeliturskakannan elvytystoimenpiteistä,

- neuvoston asetus (EY) N:o 2166/2005[26] etelänkummeliturska- ja keisarihummerikantojen elvytystoimenpiteistä Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella sekä kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta,

- neuvoston asetus (EY) N:o 2115/2005[27], annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, grönlanninpallasta koskevan elvytyssuunnitelman vahvistamisesta Luoteis-Atlantin kalastusjärjestössä,

- neuvoston asetus (EY) N:o 388/2006[28], annettu 23 päivänä helmikuuta 2006, monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampelakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Biskajanlahdella,

- neuvoston asetus (EY) N:o 509/2007[29], annettu 7 päivänä toukokuuta 2007, monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampelakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Englannin kanaalin länsiosassa,

- neuvoston asetus (EY) N:o 676/2007[30], annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007, punakampela- ja meriantura(kielikampela)kantoja hyödyntävää kalastusta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta Pohjanmerellä,

- neuvoston asetus (EY) N:o 1098/2007[31], annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta,

- neuvoston asetus (EY) N:o 847/96[32], annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottamisesta.

---

23 EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1.
24 EUVL L 70, 9.3.2004, s. 8.
25 EUVL L 185, 24.5.2004, s. 1.
26 EUVL L 345, 28.12.2008, s. 5.
27 EUVL L 340, 23.12.2005, s. 3.
28 EUVL L 65, 7.3.2006, s. 1.
29 EUVL L 122, 11.5.2007, s. 7.
30 EUVL L 157, 19.6.2007, s. 1.
31 EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1.
32 EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3.

(41) Koska tällä asetuksella perustetaan uusi kattava valvontajärjestelmä, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettu asetus (ETY) N:o 2847/93 ja erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1627/94 olisi kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla
Kohde

Tällä asetuksella perustetaan yhteisön järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvontaa, seurantaa, tarkkailua, tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa varten, jäljempänä ’yhteisön valvontajärjestelmä’.

2 artikla
Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä toteutettuihin taikka yhteisön kalastusalusten tai, lippuvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaisten toteuttamiin toimiin, jotka liittyvät

a) elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen;

b) vesiviljelyyn;

c) kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen, kuljetukseen ja kaupan pitämiseen.

3 artikla
Suhde kansainvälisiin ja kansallisiin säännöksiin

1. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta niiden erityismääräysten soveltamista, jotka sisältyvät yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehtyihin kalastussopimuksiin tai joita sovelletaan sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tai vastaavien järjestelyjen puitteissa, joiden sopimuspuoli yhteisö on tai joiden kanssa yhteisö tekee yhteistyötä vaikka ei ole sopimuspuoli.

2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta siinä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempien kansallisten valvontatoimenpiteiden soveltamista, jos ne ovat yhteisön lainsäädännön ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä annettava kyseiset valvontatoimenpiteet tiedoksi.

4 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

(1) ’*kalastustoiminnalla*’ tarkoitetaan kalojen etsimistä, pyydysten laskemista, asettamista ja nostamista, saaliin ottamista alukselle, jälleenlaivausta, aluksella pitämistä, aluksella jalostamista sekä kalojen ja kalastustuotteiden siirtämistä ja altaaseen panemista;

(2) ’*yhteisen kalastuspolitiikan säännöillä*’ tarkoitetaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen, vesiviljelyyn sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen, kuljetukseen ja kaupan pitämiseen liittyvää yhteisön lainsäädäntöä;

(3) ’*yhteisen kalastuspolitiikan kattamilla toimilla*’ tarkoitetaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä, vesiviljelyä sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostusta, kuljetusta ja kaupan pitämistä;

(4) ’*valvonnalla*’ tarkoitetaan seurantaa, tarkkailua, tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa;

(5) ’*tarkastuksella*’ tarkoitetaan tarkastajien paikalla tekemää tarkastusta, joka koskee yhteisen kalastuspolitiikan alalla sovellettavien säännösten noudattamista ja joka kirjataan tarkastusraporttiin;

(6) ’*virkamiehellä*’ tarkoitetaan henkilöä, jonka kansallinen viranomainen, komissio tai yhteisön kalastuksenvalvontavirasto on valtuuttanut tekemään tarkastuksen;

(7) ’*kalastuslisenssillä*’ tarkoitetaan virallista asiakirjaa, joka antaa haltijalleen kansallisissa säännöissä määritellyn oikeuden käyttää tiettyä kalastuskapasiteettia elävien vesiluonnonvarojen kaupalliseen hyödyntämiseen. Se sisältää yhteisön kalastusaluksen tunnisteita, teknisiä ominaisuuksia ja varustusta koskevat vähimmäisvaatimukset;

(8) ’*kalastusluvalla*’ tarkoitetaan yhteisön kalastusalukselle kalastuslisenssin lisäksi myönnettyä kalastuslupaa, joka antaa alukselle oikeuden harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesillä yleensä ja/tai erityistä kalastustoimintaa määrätyllä kaudella tietyllä alueella tai erityisedellytysten alaisen kalastuksen osalta;

(9) ’*automaattisella tunnistusjärjestelmällä*’ tarkoitetaan autonomista ja jatkuvaa meriturvallisuus- ja alusliikennealan viestintäjärjestelmää, joka tarjoaa aluksille keinon vaihtaa toisten lähistöllä olevien alusten ja maissa olevien viranomaisten kanssa sähköisesti aluksia koskevia tietoja, mukaan luettuina tiedot aluksen tunnisteista, sijainnista, kurssista ja nopeudesta;

(10) ’*suojellulla merialueella*’ tarkoitetaan aluetta, joka on rajattu lain, kansainvälisesti hyväksytyn toimenpiteen tai muun tehokkaan toimenpiteen nojalla kyseisen määritellyn alueen suojelemiseksi osittain tai kokonaan;

(11) ’*kalastuksenseurantakeskuksella*’ tarkoitetaan lippujäsenvaltion perustamaa toimintakeskusta, jolla on tekniset valmiudet harjoittaa kalastusalusten etäseurantaa, kerätä, tallentaa, validoida ja ristiintarkastaa eri viestintäjärjestelmien kautta saamiaan tietoja ja antaa nämä tiedot tarvittaessa lippujäsenvaltion tarkastusviranomaisten tai rannikkovaltion käyttöön;

(12) ’*jälleenlaivauksella*’ tarkoitetaan kaikkien tai joidenkin aluksella olevien kalastus- tai vesiviljelytuotteiden purkamista toiseen alukseen;

(13) ’*riskillä*’ tarkoitetaan sellaisen tapahtuman toteutumisen todennäköisyyttä, joka rikkoisi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä;

(14) *'riskinhallinnalla'* tarkoitetaan riskien järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkien kyseisten riskien toteutumisen rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista. Tämä sisältää tietojen keräämisen, riskien analysoinnin ja arvioinnin, toimien valmistelun ja toteuttamisen sekä prosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun kansainvälisten, yhteisön ja kansallisten lähteiden ja strategioiden perusteella;

(15) ’*toimijalla*’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tai pitää hallinnassaan mitä tahansa yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa toimia, jotka liittyvät mihin tahansa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannon, jalostuksen, kaupan pitämisen, jakelun ja vähittäiskaupan vaiheisiin;

(16) ’*erällä*’ tarkoitetaan tiettyyn lajiin kuuluvien kalastustuotteiden määrää, jolle on tehty sama käsittely ja joka on peräisin samoilta kalavesiltä ja samalta alukselta tai samoista vesiviljelytoiminnoista;

(17) ’*jalostuksella*’ tarkoitetaan tarjontamuodon valmisteluprosessia. Siihen kuuluu puhdistaminen, fileointi, pakkaaminen jäihin, pakkaaminen, purkittaminen, jäädyttäminen, savustus, suolaus, kypsennys, suola- tai etikkaliemeen säilöminen, kuivaaminen tai millä tahansa muulla tavalla toteutettu kalan kauppakunnostus;

(18) *’vähittäiskaupalla’* tarkoitetaan elollisten vesiluonnonvarojen käsittelyä ja/tai jalostusta, säilytystä myyntipaikassa ja jakelua lopulliselle kuluttajalle, ja siihen kuuluvat jakelukeskukset, ateriapalvelutoimet, tehdasruokalat, laitosruokalat, ravintolat sekä muut samankaltaiset elintarvikepalvelutoimet ja -kaupat, markettien jakelukeskukset ja tukkuliikkeet;

(19) ’*virastolla*’ tarkoitetaan 26 päivänä huhtikuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 768/2005 tarkoitettua yhteisön kalastuksenvalvontavirastoa;

(20) ’*yhdennetyllä merivalvontaverkostolla*’ tarkoitetaan sellaisten tarkkailu-, seuranta-, tunnistus- ja jäljitysjärjestelmien verkostoa, joiden tavoitteena on meriturvallisuus, merellisen ympäristön suojelu, kalastuksenvalvonta, rajavalvonta, kaupan helpottaminen ja yleinen lainvalvonta.

(21) *’satelliittiseurantajärjestelmän tiedoilla’* tarkoitetaan kalastusaluksille asennettujen satelliittiseurantalaitteiden välityksellä lippuvaltion kalastuksenseurantakeskukselle toimitettavia tietoja, jotka liittyvät kalastusalusten tunnisteisiin, maantieteelliseen sijaintiin, päivämäärään, kellonaikaan, kurssiin ja nopeuteen;

(22) ’*alusten paikantamisjärjestelmän tiedoilla*’ tarkoitetaan kaukohavaintokuviin perustuvia ja kalastuksenseurantakeskusten kokoamia tietoja, jotka antavat yleiskuvan alusten läsnäolosta tietyllä merialueella;

(23) ’*monivuotisilla suunnitelmilla*’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa tarkoitettuja elvytyssuunnitelmia ja 6 artiklassa tarkoitettuja

hoitosuunnitelmia sekä muita EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella annettuja yhteisön säännöksiä, joissa säädetään tiettyjä kalakantoja koskevista, usean vuoden ajan sovellettavista erityisistä hoitotoimenpiteistä;

(24) ’*rannikkovaltiolla*’ tarkoitetaan valtiota, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai jonka satamissa toimia toteutetaan.

II OSASTO
YLEISET PERIAATTEET

5 artikla
Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on valvottava luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön niiden alueella tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvia toimia, erityisesti kalastusta, jälleenlaivausta, kalojen siirtämistä altaisiin tai vesiviljelylaitoksiin, lihotuslaitokset mukaan luettuina, ja kalastustuotteiden purkamista, tuontia, kuljetusta, kaupan pitämistä ja varastointia.

2. Jäsenvaltioiden on myös valvottava lippunsa alla purjehtivien yhteisön kalastusalusten ja, lippujäsenvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, kansalaistensa vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä sekä kalastustoimia yhteisön vesien ulkopuolella.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, myönnettävä riittävät taloudelliset, tekniset ja henkilöresurssit sekä luotava kaikki hallinnolliset ja tekniset rakenteet, jotka ovat tarpeen yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalalla toteutettavien toimien tarkastamisen, seurannan, tarkkailun ja täytäntöönpanon varmistamiseksi. Niiden on annettava toimivaltaisten viranomaistensa ja virkamiestensä käyttöön kaikki riittävät keinot, jotta nämä voivat suorittaa tehtävänsä.

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkastus, seuranta, tarkkailu ja täytäntöönpanon valvonta toteutetaan tarkastukseen valittuja aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.

5. Kussakin jäsenvaltiossa yksi viranomainen koordinoi kaikkien kansallisten valvontaviranomaisten valvontatoimia. Mainittu viranomainen on vastuussa myös kalastustoimintaa koskevien tietojen keräämisen ja tarkistamisen yhteensovittamisesta, tietojen toimittamisesta komissiolle sekä yhteistyöstä komission, muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa.

6. Euroopan kalatalousrahastosta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti maksettavien tukien ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin myönnettävän yhteisön rahoitustuen edellytyksenä on, että jäsenvaltiot täyttävät velvoitteensa, jonka mukaan niiden on varmistettava yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvien säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevien sellaisten sääntöjen

noudattaminen ja täytäntöönpanon valvonta, jotka liittyvät rahoitettaviin toimenpiteisiin tai vaikuttavat niiden tehokkuuteen, ja hallinnoitava ja ylläpidettävä tätä varten tehokasta järjestelmää sääntöjen tarkastamista, seurantaa, tarkkailua ja täytäntöönpanon valvontaa varten.

7. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti, että yhteisön rahoitustuen hallinnoinnissa ja valvonnassa noudatetaan tämän asetuksen tavoitteita.

III OSASTO
VESIALUEILLE PÄÄSYÄ JA VESILUONNONVAROJEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

6 artikla
Kalastuslisenssi

1. Yhteisön kalastusalusta voidaan käyttää elollisten vesiluonnonvarojen kaupalliseen hyödyntämiseen vain, jos sillä on voimassa oleva kalastuslisenssi.

2. Lippujäsenvaltion on myönnettävä yhteisön kalastusalusten kalastuslisenssit ja hallinnoitava niitä. Sen on varmistettava, että kalastuslisenssin sisältämät tiedot ovat paikkansapitäviä ja yhdenmukaisia asetuksen (EY) N:o 2371/2002 15 artiklassa tarkoitetussa yhteisön kalastusalusrekisterissä tarkoitettujen tietojen kanssa.

3. Lippujäsenvaltion on keskeytettävä tilapäisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssin voimassaolo, joka on tilapäisesti poistettu käytöstä jäsenvaltion päätöksellä ja jonka kalastuslupa on keskeytetty asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

4. Lippujäsenvaltion on peruutettava lopullisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssi, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpidettä tai jonka kalastuslupa on peruutettu asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

7 artikla
Kalastuslupa

1. Yhteisön vesillä toimivan yhteisön kalastusaluksen sallitaan harjoittavan kalastustoimintaa ainoastaan, jos sillä on lippujäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten myöntämä voimassaoleva kalastuslupa. Yhteisön vesillä toimivan yhteisön kalastusaluksen sallitaan harjoittavan erityistä kalastustoimintaa ainoastaan, jos se mainitaan aluksen voimassaolevassa kalastusluvassa silloin, kun kalastukseen tai kalastusalueisiin liittyy seuraavia edellytyksiä:

   a) pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelma;

   b) monivuotinen suunnitelma;

c) suojeltu merialue;

d) pois heitettävien määrien asteittaista vähentämistä koskeva järjestely;

e) koekalastus;

f) pohjapyydyksillä kalastaminen alueilla, jotka eivät kuulu alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vastuulle;

g) muut tapaukset, joista säädetään yhteisön lainsäädännössä.

2. Jos jäsenvaltiolla on erityinen kansallinen kalastuslupajärjestelmä, sen on lähetettävä komissiolle tämän pyynnöstä yhteenveto lupahakemuksissa olevista tiedoista ja niihin liittyvistä pyyntiponnistuksen kokonaismääristä.

3. Jos lippujäsenvaltio on antanut kansallisen kalastuslupajärjestelmän muodossa kansallisia säännöksiä käytettävissään olevien kalastusmahdollisuuksien jakamiseksi yksittäisille aluksille, sen on lähetettävä komissiolle tämän pyynnöstä tiedot aluksista, joilla on lupa harjoittaa kalastustoimintaa tietyn kalastuksen alalla.

4. Kalastuslupaa ei saa myöntää, jos kyseisellä aluksella ei ole 6 artiklan mukaisesti saatua kalastuslisenssiä tai jos sen kalastuslisenssi on keskeytetty tai peruutettu. Kalastuslupa raukeaa ilman eri toimenpiteitä silloin, kun aluksen kalastuslisenssi on peruutettu lopullisesti. Sen voimassaolo on keskeytettävä silloin, kun kalastuslisenssi on peruutettu väliaikaisesti.

5. Kalastuslisenssien ja kalastuslupien myöntämisessä noudatettava muoto ja menettely vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla
Pyydysten merkintä

1. Aluksen päällikön on noudatettava alusten ja niiden pyydysten merkintää ja tunnistamista koskevia edellytyksiä ja rajoituksia.

2. Yksityiskohtaiset säännöt pyydysten merkitsemisestä ja tunnistamisesta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla
Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään alusten satelliittiseurantajärjestelmä, jonka avulla ne voivat tehokkaasti seurata lippunsa alla purjehtivien kalastusalusten kalastustoimintaa näiden sijainnista riippumatta sekä vesillään harjoitettavaa kalastustoimintaa. Jäsenvaltioiden on varmistettava näiden tietojen paikkansapitävyyden säännöllinen seuranta ja toimittava viipymättä, kun tietojen havaitaan olevan virheellisiä.

2. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkillä kalastusaluksilla on oltava asennettuna täysin toimiva laite, jonka säännöllisesti lähettämien paikkatietojen ansiosta kyseinen alus voidaan paikantaa ja tunnistaa automaattisesti satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen. Sen ansiosta myös lippujäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksella on oltava mahdollisuus määrittää kalastusaluksen sijainti. Kokonaispituudeltaan yli 10

metriä pitkien mutta enintään 15 metriä pitkien alusten osalta tätä kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012.

3. Kun kalastusalus on jonkin toisen jäsenvaltion vesillä, lippujäsenvaltion on toimitettava automaattisesti kyseisen aluksen satelliittiseurantajärjestelmän tiedot rannikkojäsenvaltioiden kalastuksenseurantakeskusten käyttöön. Satelliittiseurantajärjestelmän tiedot on pyynnöstä annettava myös sen jäsenvaltion käyttöön, jonka satamissa kalastusalus todennäköisesti purkaa saaliinsa tai jonka vesillä kalastusalus todennäköisesti jatkaa kalastustoimintaansa.

4. Jos yhteisön kalastusalus harjoittaa toimintaansa kolmannen maan vesillä tai avomerialueilla, joiden kalavaroja hoitaa kansainvälinen organisaatio, ja jos kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyssä sopimuksessa tai kyseisen kansainvälisen organisaation säännöissä niin määrätään, kyseiset tiedot on annettava myös asianomaisen maan tai organisaation käyttöön.

5. Jäsenvaltioiden on asetettava yksilöimättömät ja aggregoidut tiedot neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008[33] 2 artiklan i alakohdassa tarkoitettujen loppukäyttäjien saataville tieteellisten analyysien tueksi kyseisen asetuksen 18 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

6. Kokonaispituudeltaan enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa satelliittiseurantajärjestelmän asentamista koskevasta vaatimuksesta, jos ne

   a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

   b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

7. Yhteisön vesillä toimintaa harjoittavilla kolmannen maan kalastusaluksilla on oltava asennettuna täysin toimiva järjestelmä, jonka säännöllisesti lähettämien paikkatietojen ansiosta kyseinen alus voidaan paikantaa ja tunnistaa automaattisesti satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen yhteisön kalastusalusten tavoin.

8. Jäsenvaltioiden on perustettava ja ylläpidettävä kalastuksenseurantakeskuksia, joiden tehtävänä on kalastustoimien ja pyyntiponnistuksen seuranta. Jäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksen on seurattava kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivia kalastusaluksia riippumatta siitä, millä vesillä alukset toimivat tai missä satamassa ne ovat, sekä kyseisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimivia muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia ja alusten satelliittiseurantajärjestelmää soveltavia kolmansien maiden kalastusaluksia.

9. Kunkin lippujäsenvaltion on nimettävä kalastuksenseurantakeskuksista vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen kalastuksenseurantakeskuksissa on käytettävissä riittävä määrä henkilöstöä ja että siellä on käytössä tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot automaattista tietojenkäsittelyä ja sähköistä tiedonsiirtoa varten. Jäsenvaltioilla on

[33] EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

oltava varmuuskopio- ja palautusjärjestelmät järjestelmähäiriöiden varalta. Jäsenvaltiolla voi olla käytössään yhteinen kalastuksenseurantakeskus.

10. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla
Automaattinen tunnistusjärjestelmä

1. Kokonaispituudeltaan yli 15 metriä pitkillä kalastusaluksilla on oltava asennettuna ja pidettävä toiminnassa automaattinen tunnistusjärjestelmä, joka vastaa kansainvälisen merenkulkujärjestön vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on ajan tasalle saatettuna, V luvun 19 säännön 2.4.5 kohdan mukaisesti asettamia vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä automaattisen tunnistusjärjestelmän tietoja ristiintarkastuksiin muiden, 102 ja 103 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen kanssa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että automaattisesta tunnistusjärjestelmästä saatavat, niiden lipun alla purjehtivia kalastusaluksia koskevat tiedot ovat niiden kansallisten kalastuksenvalvontaviranomaisten käytettävissä. Jäsenvaltioiden on varmistettava kyseisten tietojen paikkansapitävyyden säännöllinen seuranta ja toimittava viipymättä, kun tietojen havaitaan olevan virheellisiä.

11 artikla
Alusten paikantamisjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on käytettävä alusten paikantamisjärjestelmää, jonka ansiosta ne voivat vertailla satelliitin tai muiden vastaavien järjestelmien maahan lähettämiin kaukohavaintokuviin perustuvaa aluksen sijaintia ja alusten satelliittiseurantajärjestelmän tai automaattisen tunnistusjärjestelmän vastaanottamia tietoja keskenään sen arvioimiseksi, onko jollakin tietyllä alueella kalastusaluksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kalastuksenseurantakeskuksilla on tekniset valmiudet käyttää alusten paikantamisjärjestelmää.

2. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota käyttämään alusten paikantamisjärjestelmää tietyn kalastuksen osalta ja tiettynä aikana.

12 artikla
Tietojen toimittaminen seurantatoimia varten

Alusten satelliittiseurantajärjestelmästä, automaattisesta tunnistusjärjestelmästä ja alusten paikantamisjärjestelmästä tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä tietoja voidaan toimittaa komission erillisvirastoille ja jäsenvaltioiden muille viranomaisille, jotka harjoittavat valvontatoimintaa meriturvallisuutta, rajavalvontaa, merellisen ympäristön suojelua ja yleistä lainvalvontaa varten.

13 artikla
Uudet tekniikat

1. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella päättää velvollisuudesta käyttää sähköisiä seurantalaitteita ja jäljitysvälineitä, kuten geneettistä analyysiä. Neuvosto toteuttaa ennen 1 päivää kesäkuuta 2013 yhteistyössä komission tai tämän nimeämän elimen kanssa jäljitysvälineisiin, kuten geneettiseen analyysiin, liittyviä pilottihankkeita.

2. Neuvosto päättää perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella kalastuksenvalvonnassa käytettävien uusien tekniikoiden käyttöönotosta, jos kyseiset tekniikat johtavat kustannustehokkaalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen parempaan noudattamiseen.

IV OSASTO
KALASTUKSEN SEURANTA

I luku
Kalastusmahdollisuuksien käytön seuranta

1 JAKSO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

14 artikla
Kalastuspäiväkirja

1. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköiden on pidettävä toiminnastaan kalastuspäiväkirjaa, josta ilmenee erityisesti kaikki pyydettyjen ja aluksella olevien lajien määrät, jotka elopainona ilmaistuna ovat yli 15 kilogrammaa, pyyntipäivä ja asianomainen maantieteellinen alue, joka ilmoitetaan viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen, osa-alueeseen tai tarvittaessa tilastoruutuun, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia, sekä käytetty pyydyslaji, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissääntöjen soveltamista. Kalastuspäiväkirjaan on merkittävä myös kunkin lajin merellä pois heitetyt määrät. Päällikkö vastaa kalastuspäiväkirjaan merkittyjen tietojen paikkansapitävyydestä.

2. Kalastuksissa, joihin sovelletaan jotain pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelmaa, yhteisön kalastusalusten päälliköiden tehtävä merkinnät ja selvitys kalastuspäiväkirjoihinsa alueella vietetystä ajasta seuraavasti:

   a) Hinattavien pyydysten osalta:

      i) satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen;

ii) jokainen sellaiselle merialueelle saapuminen ja sellaiselta merialueelta poistuminen, jolla sovelletaan vesialueille pääsyä ja kalavarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä;

iii) aluksella pidetty saalis lajeittain ilmaistuna kilogrammoina elopainoa aluksen poistuessa kyseiseltä alueelta tai saapuessa kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan.

b) Seisovien pyydysten osalta:

i) satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen;

ii) jokainen sellaiselle merialueelle saapuminen ja sellaiselta merialueelta poistuminen, jolla sovelletaan vesialueille pääsyä ja kalavarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä;

iii) päivä ja kellonaika, jolloin seisovat pyydykset on laskettu tai uudestaanlaskettu kyseisille alueille;

iv) sellaisten kalastustoimien päättymispäivä ja -aika, joissa on käytetty seisovia pyydyksiä;

v) aluksella pidetty saalis lajeittain ilmaistuna kilogrammoina elopainoa aluksen poistuessa kyseiseltä alueelta tai saapuessa kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan.

3. Kalastuspäiväkirjaan merkittyjen aluksella pidettyjen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 5 prosenttia.

4. Muuntaakseen varastoitujen tai jalostettujen kalojen painon elopainoksi yhteisön kalastusalusten päälliköiden on sovellettava 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettua muuntokerrointa.

5. Yhteisön vesillä toimivien kolmansien maiden kalastusalusten päälliköiden on kirjattava tässä artiklassa tarkoitetut tiedot samalla tavoin kuin yhteisön kalastusalusten päälliköiden.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla
Kalastuspäiväkirjan tietojen sähköinen kirjaaminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköiden on kirjattava kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran päivässä.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan kokonaispituudeltaan yli 15 metriä mutta enintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin 1 päivästä heinäkuuta 2011 sekä kokonaispituudeltaan yli 10 metriä mutta enintään 15 metriä pitkiin yhteisön

kalastusaluksiin 1 päivästä tammikuuta 2012. Kokonaispituudeltaan enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa 1 kohdan säännöksistä, jos ne

a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

16 artikla
Kalastuspäiväkirjaa koskevista vaatimuksista vapautetut alukset

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava pistokokein sellaisten kalastusalusten toimintaa, jotka on vapautettu 14 artiklassa tarkoitetuista vaatimuksista, sen varmistamiseksi, että kyseiset alukset noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Tätä varten kunkin jäsenvaltion on laadittava pistokoesuunnitelma, joka perustuu komission 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamaan menetelmään, ja toimitettava se vuosittain ennen 31 päivää tammikuuta komissiolle ilmoittaen kyseisen suunnitelman laadinnassa käytetyt menetelmät. Pistokoesuunnitelmien on oltava mahdollisuuksien mukaan ajallisesti pysyviä ja vakiomuotoisia alueiden sisällä.

17 artikla
Ennakkoilmoitus

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta yhteisön kalastusalusten päälliköiden tai heidän edustajiensa on ilmoitettava vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaa seuraavat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka satamia he haluavat käyttää, elleivät toimivaltaiset viranomaiset ole antaneet lupaa aikaisemmalle saapumiselle:

a) aluksen tunnistetiedot;

b) nimetyn määräsataman nimi ja tulon syy, kuten saaliin purkaminen, jälleenlaivaus, palvelujen käyttö;

c) kalastuslupa tai tapauksen mukaan lupa kalastustoimien tukemiseen tai kalojen jälleenlaivaukseen;

d) kalastusmatkan päivämäärät ja alueet, joilta saaliit pyydettiin;

e) arvioitu satamaan saapumispäivä ja -aika;

f) kunkin aluksella pidetyn saalislajin määrät ja myös se, jos saalista ei ole;

g) kunkin aluksesta purettavan tai jälleenlaivattavan saalislajin määrät.

2. Yhteisön kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa, joka kirjaa kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti 15 artiklan mukaisesti, on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu ennakkoilmoitus sähköisesti lippujäsenvaltion toimivaltaiselle

viranomaiselle. Edellä 14 artiklassa tarkoitetut kalastuspäiväkirjan tiedot ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ennakkoilmoitus voidaan lähettää yhtenä toimituksena, jos kyseinen toimitus sisältää niiden kummankin osalta vaaditut tiedot.

3. Kun yhteisön kalastusalus aikoo saapua muun jäsenvaltion kuin lippujäsenvaltion satamaan ja on toimittanut 1 kohdassa tarkoitetun ennakkoilmoituksen sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti 1 kohdassa tarkoitetun ennakkoilmoituksen vastaanotettuaan toimitettava se sähköisessä muodossa kyseisen rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Komissio voi 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusalusluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

18 artikla
Jälleenlaivaus

Merellä tehtävät jälleenlaivaukset kielletään yhteisön vesillä. Ne sallitaan luvan perusteella ainoastaan tähän tarkoitukseen nimetyissä jäsenvaltioiden satamissa ja tässä asetuksessa vahvistetuin edellytyksin.

19 artikla
Jälleenlaivausilmoitus

1. Sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan aluksen päälliköiden tai heidän edustajiensa on mahdollisimman pian ja viimeistään 24 tuntia jälleenlaivauksen jälkeen toimitettava jälleenlaivausilmoitus

   a) lippujäsenvaltiolleen; ja

   b) jos jälleenlaivaus on suoritettu toisen jäsenvaltion satamassa, kyseisen satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jälleenlaivausilmoitus on toimitettava mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa. Jos jälleenlaivausilmoitus toimitetaan sähköisessä muodossa, se on toimitettava ainoastaan lippujäsenvaltiolle, vaikka jälleenlaivaus suoritettaisiinkin jonkin toisen jäsenvaltion satamassa. Lippujäsenvaltion on heti jälleenlaivausilmoituksen vastaanotettuaan toimitettava se asianomaiselle satamajäsenvaltiolle.

3. Jälleenlaivausilmoituksessa on ilmoitettava jälleenlaivattujen kalastustuotteiden määrä lajeittain, jokaisen saaliin pyyntipäivä ja -paikka, asiaan liittyvien alusten nimet sekä jälleenlaivaus- ja määräsatamat. Molempien asianomaisten alusten päälliköt vastaavat kyseisten ilmoitusten paikkansapitävyydestä.

4. Komissio voi 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusalusluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon

muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

5. Jälleenlaivausmenettelyt ja -lomakkeet vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

20 artikla
Lupa purkaa aluksesta ja jälleenlaivata

1. Yhteisön kalastusaluksille annetaan lupa purkaa aluksesta tai jälleenlaivata ainoastaan, jos 17 artiklassa tarkoitetut tiedot ovat täydellisiä.

2. Purkaminen ei saa alkaa ennen kuin kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siihen luvan.

3. Lupa purkamis- tai jälleenlaivaustoimien aloittamiseen edellyttää sen tarkistamista, ovatko 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot täydellisiä, ja tarvittaessa tarkastuksen loppuun saattamista.

4. Purkamislupaa myöntäessään toimivaltaisten viranomaisten on annettava purkamistoimelle yksilöllinen purkamisnumero ja ilmoitettava se aluksen päällikölle. Jos purkaminen keskeytyy, sen jatkamiseksi vaaditaan lupa.

21 artikla
Purkamisilmoitus

1. Aluksen päällikkö vastaa purkamisilmoituksen paikkansapitävyydestä, ja siitä on käytävä ilmi ainakin kunkin 14 artiklassa tarkoitetun lajin aluksesta puretut määrät sekä pyyntialue ja -päivä.

2. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta kokonaispituudeltaan yli 10 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on kahden tunnin kuluessa purkamisen loppuun saattamisesta toimitettava purkamisilmoituksen tiedot sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Kun yhteisön kalastusalus purkaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti purkamisilmoituksen tiedot vastaanotettuaan toimitettava ne sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis purettiin.

4. Edellä 2 kohtaa sovelletaan kokonaispituudeltaan yli 15 metriä mutta enintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin 1 päivästä heinäkuuta 2011 sekä kokonaispituudeltaan yli 10 metriä mutta enintään 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin 1 päivästä tammikuuta 2012. Kokonaispituudeltaan enintään 15 metriä olevat yhteisön alukset voidaan vapauttaa 2 kohdan soveltamisesta, jos ne

   a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

5. Edellä 2 kohdassa säädetystä vaatimuksesta vapautettujen alusten päällikön tai hänen edustajansa on purkamisen yhteydessä kirjattava ja toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään 24 tuntia purkamisen jälkeen purkamisilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis on purettu aluksesta.

6. Purkamisilmoituksiin liittyvät menettelyt ja lomakkeet vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla
Purkamisilmoitusta koskevista vaatimuksista vapautetut alukset

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava pistokokein sellaisten kalastusalusten toimintaa, jotka on vapautettu 21 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista purkamisilmoitusta koskevista vaatimuksista, sen varmistamiseksi, että kyseiset alukset noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Tätä varten kunkin jäsenvaltion on laadittava pistokoesuunnitelma, joka perustuu komission 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamaan menetelmään, ja toimitettava se vuosittain ennen 31 päivää tammikuuta komissiolle ilmoittaen kyseisen suunnitelman laadinnassa käytetyt menetelmät. Pistokoesuunnitelmien on oltava mahdollisuuksien mukaan ajallisesti pysyviä ja vakiomuotoisia alueiden sisällä.

2 JAKSO
TIETOJEN KIRJAAMINEN JA VAIHTO JÄSENVALTIOISSA

23 artikla
Saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on kirjattava kaikki tässä luvussa tarkoitettuja kalastusmahdollisuuksia koskevat olennaiset tiedot, jotka ilmoitetaan sekä saaliina että pyyntiponnistuksena, ja säilytettävä alkuperäisasiakirjat kansallisten sääntöjen mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajan.

2. Kunkin jäsenvaltion on ennen kunkin kuukauden 15 päivää toimitettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle sähköistä tiedonsiirtoa käyttäen kaikki 1 kohdassa tarkoitetut, edellisen kuukauden aikana kirjatut päivitetyt tiedot.

3. Kaikki yhteisön kalastusalusten tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saamat saaliit on luettava osaksi lippujäsenvaltioon kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavaa kiintiötä purkamispaikasta riippumatta.

24 artikla
Tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden, joissa saalis puretaan aluksesta, on toisen jäsenvaltion pyynnöstä toimitettava sähköisessä muodossa tiedot, jotka koskevat tietoja pyytävän jäsenvaltion lipun alla purjehtivien kalastusalusten purkamisjäsenvaltion satamissa tai sen suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia kalastustuotteiden purkamisia, myyntejä, jälleenlaivauksia tai kuljettamisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan soveltamista.

2. Näihin tietoihin on sisällyttävä vähintään kyseessä olevan aluksen nimi ja ulkoiset tunnisteet, kyseisestä aluksesta purettujen, myyntiin saatettujen tai jälleenlaivattujen kalojen määrät kalakannan tai kalakantaryhmän mukaan sekä aluksesta purkamisen, myyntiin saattamisen, jälleenlaivauksen tai kuljetuksen päivämäärä ja paikka. Nämä tiedot on toimitettava neljän työpäivän kuluessa jäsenvaltion esittämän pyynnön päivämäärästä, jollei kyseisten jäsenvaltioiden kesken ole toisin sovittu.

3. Jäsenvaltion, jossa saalis puretaan aluksesta, saatetaan myyntiin, jälleenlaivataan tai kuljetetaan, on komission pyynnöstä toimitettava nämä tiedot sähköisessä muodossa komissiolle samaan aikaan kuin aluksen lippujäsenvaltiolle.

25 artikla
Tiedot kalastusmahdollisuuksien käyttämisestä loppuun

1. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä, kun se toteaa, että

   a) sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä pyytämien saaliiden katsotaan täyttäneen kyseisen kiintiön 80-prosenttisesti; tai

   b) kaikkiin sen lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai joihinkin niistä sovellettavasta pyyntiponnistuksen enimmäistasosta katsotaan saavutetun 80 prosenttia tietyllä kalastusalueella.

2. Tällaisessa tilanteessa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä 23 artiklassa säädettyä yksityiskohtaisempia tietoja säädettyä useammin.

3 JAKSO
KALASTUKSEN KIELTÄMINEN

26 artikla
Kalastuksen kieltäminen jäsenvaltioiden päätöksellä

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava päivämäärä, josta alkaen

   a) sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä kalastamien saaliiden on katsottava täyttäneen kyseisen kiintiön;

b) pyyntiponnistuksen enimmäistaso, jota sovelletaan tietyllä kalastusalueella kaikkiin sen lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai joihinkin niistä, on katsottava saavutetuksi.

2. Kyseisen jäsenvaltion on kiellettävä lippunsa alla purjehtivilta aluksilta 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä alkaen asianomaiseen kalakantaan tai kalakantaryhmään kuuluvien kalojen pyynti sekä kyseisen päivämäärän jälkeen pyydettyjen kalojen pitäminen aluksella, jälleenlaivaus ja purkaminen aluksesta, ja niiden on vahvistettava päivämäärä, johon saakka saaliiden jälleenlaivaus ja aluksesta purkaminen tai lopullisten saalisilmoitusten tekeminen on sallittua.

3. Kyseisen jäsenvaltion on julkistettava 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (C-sarja). Siitä päivästä alkaen, jona kyseinen jäsenvaltio on julkistanut päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei niiden vesillä tai alueella olevilla, kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla pidetä asianomaisten kalojen saaliita eikä toteuteta saaliiden purkamisia, altaaseen siirtämisiä tai jälleenlaivauksia.

4. Komission on huolehdittava siitä, että sen tämän artiklan perusteella saamat ilmoitukset ovat jäsenvaltioiden saatavilla sähköisessä muodossa.

27 artikla
Kalastuksen kieltäminen komission päätöksellä

1. Kun komissio toteaa, että jokin jäsenvaltio ei ole noudattanut 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta toimittaa kalastusmahdollisuuksia koskevat kuukausittaiset tiedot, se voi vahvistaa päivämäärän, jona kyseisen jäsenvaltion kalastusmahdollisuuksista katsotaan käytetyn 80 prosenttia, ja se voi vahvistaa arvioidun päivämäärän, jona kalastusmahdollisuudet katsotaan käytetyn kokonaisuudessaan.

2. Kun komissio toteaa, että yhteisön tai jonkin jäsenvaltion käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet katsotaan käytetyiksi kokonaan, se ilmoittaa asiasta 26 artiklan mukaisten tietojen perusteella tai omasta aloitteestaan asianomaisille jäsenvaltioille ja kieltää kalastustoiminnan tietyn alueen, pyydyksen, kannan, kantaryhmän tai kyseistä kalastustoimintaa harjoittavan laivaston osalta.

28 artikla
Korjaavat toimenpiteet

1. Jos komissio on keskeyttänyt kalastustoiminnan jonkin jäsenvaltion, jäsenvaltioiden ryhmän tai yhteisön käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien oletetun loppuun käyttämisen vuoksi, ja käy ilmi, että jokin jäsenvaltio ei tosiasiallisesti olekaan käyttänyt kokonaan kalastusmahdollisuuksiaan, sovelletaan seuraavia kohtia.

2. Jos sen jäsenvaltion kärsimää vahinkoa, jolta kalastus on kielletty ennen sen kalastusmahdollisuuksien käyttämistä loppuun, ei ole hyvitetty, on toteutettava toimenpiteitä aiheutuneen vahingon korvaamiseksi riittävällä tavalla 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voivat johtaa liikaa

kalastaneiden jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien vähennyksiin, jolloin vähennetyt määrät jaetaan asianmukaisella tavalla jäsenvaltioille, joiden kalastustoiminta on keskeytetty ennen niiden kalastusmahdollisuuksien käyttämistä loppuun.

3. Vähennykset ja niiden seurauksena tehtävät jaot on tehtävä ottaen huomioon ensisijaisesti ne lajit ja alueet, joille kalastusmahdollisuudet on vahvistettu. Ne voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, taikka sitä seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitavasta, vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II luku
Laivastojen hallinnoinnin seuranta

1 JAKSO
KALASTUSKAPASITEETTI

29 artikla
Kalastuskapasiteetti

1. Jäsenvaltioilla on vastuu toteuttaa tarvittavat tarkastukset varmistaakseen, ettei jäsenvaltion myöntämiä kalastuslisenssejä vastaava, bruttotonneina (GT) ja kilowatteina (kW) ilmoitettu kokonaiskapasiteetti ylitä minään ajankohtana enimmäiskapasiteettitasoja, jotka on vahvistettu kyseiselle jäsenvaltioille seuraavien säännösten mukaisesti:

   a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artikla; ja

   b) 30 päivänä maaliskuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 639/2004[34]; ja

   c) 12 päivänä elokuuta 2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1438/2003[35]; ja

   d) 9 päivänä joulukuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 2104/2004[36].

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

   a) kalastusalusten rekisteröinti;

   b) kalastusalusten konetehon tarkistus;

---

34 EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9.
35 EUVL L 204, 13.8.2003, s. 21.
36 EUVL L 365, 10.12.2004, s. 19.

c) kalastusalusten vetoisuuden tarkistus;

d) pyydyksen tyypin, numeron ja ominaisuuksien tarkistus.

3. Jäsenvaltioiden on 110 artiklassa tarkoitetun raportin osana ilmoitettava komissiolle käytetyt tarkastusmenetelmät sekä 2 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten suorittamisesta vastaavien elinten nimet ja osoitteet.

2 JAKSO: KONETEHO

30 artikla
Konetehon seuranta

1. Kalastus on sallittua ainoastaan kalastusaluksilla, joiden koneteho ei ylitä moottoritodistuksessa ilmoitettua konetehoa.

2. On kiellettyä käsitellä moottoria sen tehon lisäämiseksi yli moottoritodistuksen mukaisen enimmäistehon.

3. On kiellettyä käyttää uusia tai vaihtomoottoreita, joita asianomainen jäsenvaltio ei ole virallisesti hyväksynyt.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei varmennettu koneteho ylity. Jäsenvaltioiden on 110 artiklassa tarkoitetun raportin osana ilmoitettava komissiolle valvontatoimenpiteet, jotka ne ovat toteuttaneet varmistaakseen, ettei koneteho ylity.

31 artikla
Konetehon varmentaminen

1. Uusien moottorien, vaihtomoottorien ja teknisesti muokattujen moottorien on saatava jäsenvaltioiden viranomaisilta virallinen hyväksyntä siitä, ettei niiden teho ole moottoritodistuksessa ilmoitettua suurempi. Tällaiset hyväksynnät annetaan vain, jos moottorin teho ei ole ilmoitettua konetehoa suurempi.

2. Jäsenvaltioiden viranomaiset voivat antaa konetehon varmentamisen luokituslaitosten, polttomoottorien valmistajien tai muiden sellaisten toimijoiden tehtäväksi, joilla on tarvittava asiantuntemus konetehon tekniseen tutkimukseen. Kyseiset luokituslaitokset, valmistajat tai muut toimijat voivat varmentaa, että moottorien teho ei ole virallisesti ilmoitettua konetehoa suurempi vain, jos moottorin suorituskykyä ei ole mahdollista lisätä yli varmennetun konetehon.

32 artikla
Konetehon ristiintarkastus

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tietojen ristiintarkastuksia tarkastaakseen, että koneteho on yhdenmukainen kaikkien viranomaisten käytettävissä olevien, aluksen teknisiä ominaisuuksia koskevien tietojen kanssa. Niiden on erityisesti tarkastettava tiedot, jotka sisältyvät

a) satelliittiseurantajärjestelmään liittyviin asiakirjoihin;

b) kalastuspäiväkirjaan;

c) moottoria koskevaan kansainväliseen ilmansuojelutodistuskirjaan (IAPP-todistukseen), joka on annettu MARPOL 73/78 -yleissopimuksessa olevan pöytäkirjan VI liitteen määräysten mukaisesti;

d) neuvoston direktiivissä 94/57/EY tarkoitettuihin alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen hyväksytyn laitoksen myöntämiin luokitustodistuksiin;

e) todistukseen merellä tehdystä testauksesta;

f) yhteisön kalastuslaivastorekisteriin; ja

g) muihin mahdollisiin asiakirjoihin, joissa annetaan tietoja aluksen tehosta tai muista asiaan liittyvistä teknisistä ominaisuuksista.

2. Jos ilmenee viitteitä siitä, että aluksen koneteho ylittää kalastuslisenssissä mainitun, jäsenvaltioiden on tehtävä konetehoa koskeva fyysinen tarkastus.

III luku
Monivuotisten suunnitelmien seuranta

33 artikla
Jälleenlaivaus satamassa

Yhteisön alukset, jotka harjoittavat kalastustoimintaa monivuotisen suunnitelman alaisissa kalastuksissa, eivät saa siirtää aluksella olevia saaliitaan mihinkään toiseen alukseen tai kulkuneuvoon, elleivät ne ensin pura saaliitaan punnittaviksi huutokauppakeskuksessa tai muussa jäsenvaltioiden hyväksymässä elimessä.

34 artikla
Nimetyt satamat

1. Neuvosto voi monivuotista suunnitelmaa hyväksyessään päättää kynnysarvosta, jota sovelletaan monivuotisen suunnitelman kattamien lajien elopainoon ja jonka ylittyessä alusta vaaditaan purkamaan saaliinsa nimetyssä satamassa.

2. Kun purettavana on 1 kohdassa tarkoitetun kynnysarvon ylittävä määrä kaloja, yhteisön kalastusaluksen päällikön on varmistettava, että tällaiset saaliit puretaan ainoastaan jossakin yhteisön nimetyssä satamassa. Kun monivuotista suunnitelmaa sovelletaan jonkin alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa, saaliit voidaan purkaa kyseisen järjestön jonkin sopimuspuolen satamassa.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä satamat, joissa 2 kohdassa tarkoitetut purkamiset on tehtävä.

4. Jotta satama voidaan määritellä nimetyksi satamaksi, seuraavien edellytysten on täytyttävä:

a) rajoitetut purkamisajat;

b) rajoitetut purkamispaikat;

c) täysin kattavat tarkastukset purkamisaikoina kaikissa purkamispaikoissa;

d) monivuotisen suunnitelman kattaman lajin purettu, painona ilmaistu määrä vastaa keskimäärin vähintään 5:tä prosenttia kyseisessä satamassa puretuista kokonaismääristä. Tämän keskiarvon laskennassa käytettävä viitekausi on kolme edellistä vuotta.

35 artikla
Elvytettävien lajien erillissäilytys

1. Yhteisön kalastusaluksella on kiellettyä pitää missään laatikossa minkäänlaista määrää monivuotisen suunnitelman kattamia lajeja sekaisin muiden kalastustuotteiden kanssa.

2. Monivuotisen suunnitelman kattamia lajeja sisältävät laatikot on merkittävä asianmukaisesti etiketillä, jossa ilmoitetaan monivuotisen suunnitelman kattaman lajin FAO-koodi, ja ne on lastattava ruumaan siten, että ne ovat erillään muista laatikoista.

36 artikla
Kansalliset valvontaohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kuhunkin monivuotiseen suunnitelmaan sovellettava kansallinen valvontaohjelma.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot liitteen I mukaisesti. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes liitteessä I määritetyt vertailuarvot on saavutettu.

IV luku
Teknisten toimenpiteiden seuranta

1 JAKSO
PYYDYSTEN KÄYTTÖ

37 artikla
Pyydykset

1. Kaikkien kalastuksessa käytettävien pyydysten on oltava yhteisen kalastuspolitiikan säännöissä kyseisen kalastuksen osalta vahvistettujen teknisten eritelmien mukaisia.

2. Kalastuksissa, joissa aluksella on sallittua pitää useampaa kuin kahta pyydystyyppiä, pyydys, jota ei käytetä, on säilytettävä siten, ettei se ole käyttövalmiina, mikä edellyttää seuraavaa:

   a) verkot, painot ja vastaavat osat on irrotettava niiden trooliovista, veto- tai hinausköysistä tai -vaijereista;

   b) kannella tai kannen yläpuolella olevat verkot on kiinnitettävä tukevasti; ja

   c) pitkätsiimat on säilytettävä alemmilla kansilla.

38 artikla
Saaliin koostumus

1. Jos yhteisön kalastusaluksella säilytetyt saaliit on pyydetty käyttäen saman pyyntimatkan aikana pienimmältä silmäkooltaan erisuuruisia verkkoja, lajikoostumus on määritettävä erikseen kunkin erilaisissa olosuhteissa pyydetyn saaliin osalta. Tätä varten kaikki muutokset aiemmin käytettyihin silmäkokoihin sekä aluksella olevien saaliiden koostumus muutoshetkellä on kirjattava kalastuspäiväkirjaan ja purkamisilmoitukseen.

3. Määrätyissä tapauksissa voidaan vahvistaa 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt jalostettujen tuotteiden aluksella säilyttämistä koskevasta varastointisuunnitelmasta, joka on laadittu lajikohtaisesti ja josta ilmenee tuotteiden sijoittelu ruumassa.

2 JAKSO
SUOJELTUJEN MERIALUEIDEN SEURANTA

39 artikla
Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Suojeltua merialuetta määritettäessä maantieteellistä polygonia rajaavat sijaintipisteet ja vastaavat loksodromit sekä alusten sijainnit on mitattava sovellettavan standardin mukaisesti.

2. Rannikkovaltion kalastuksenseurantakeskusten on seurattava yhteisön kalastusalusten kalastustoimintaa kalastusalueilla, joille on määritetty suojeltu merialue; näillä seurantakeskuksilla on oltava järjestelmä, jonka avulla havaitaan ja kirjataan alusten saapuminen suojellulle merialueelle, kulku tällaisen alueen kautta ja poistuminen alueelta.

3. Rannikkovaltion kalastuksenseurantakeskuksella on oltava käytössään hälytysjärjestelmä, joka kykenee automaattisesti havaitsemaan suojellulle merialueelle saapuvat alukset. Myös aluksella on oltava hälytysjärjestelmä, joka ilmoittaa aluksen päällikölle, että alus on saapumassa suojellulle merialueelle.

4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön hälytysjärjestelmä, kun alus saapuu suojeltavia alueita ympäröivälle suojavyöhykkeelle.

5. Poiketen siitä, mitä 18 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2244/2003 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, tiedot on toimitettava vähintään kerran 15 minuutissa, kun alus saapuu suojavyöhykkeelle, ja kun alus saapuu suojellulle merialueelle, tiedot on toimitettava reaaliaikaisesti.

40 artikla
Kulku suojellun merialueen kautta

1. Kulku suojellun merialueen kautta sallitaan kaikille kalastusaluksille seuraavin edellytyksin:

   a) kaikki aluksella olevat pyydykset ovat kauttakulun aikana kiinnitettyinä ja varastoituina; ja

   b) nopeus kauttakulun aikana on vähintään kuusi solmua.

2. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden, jotka aikovat kulkea suojellun merialueen kautta, lippujäsenvaltion ja rannikkojäsenvaltion viranomaisille on toimitettava kauttakulkuraportin muodossa seuraavat tiedot :

   a) aluksen nimi, ulkoiset tunnisteet, radiokutsutunnus ja aluksen päällikön nimi;

   b) ilmoituksessa tarkoitetun aluksen maantieteellisen sijainnin koordinaatit;

   c) kunkin suojellulle merialueelle saapumisen päivämäärä ja kellonaika; ja

d) kunkin suojellulta merialueelta poistumisen päivämäärä ja kellonaika.

3 JAKSO
POIS HEITETTÄVIEN MÄÄRIEN VÄHENTÄMISEN SEURANTA

41 artikla
Pois heitettyjen määrien kirjaaminen

1. Kalastusaluksen päällikön on kirjattava kaikki pois heitetyt määrät, jotka ylittävät elopainona ilmaistuna 15 kilogrammaa, ja toimitettava nämä tiedot viipymättä toimivaltaisille viranomaisilleen mahdollisuuksien mukaan sähköisesti.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön erityinen järjestely sellaisten lippunsa alla purjehtivien kalastusalusten seuraamiseksi, joilla on pois heitettävien määrien asteittaista vähentämistä koskevan järjestelyn mukainen kalastuslupa.

42 artikla
Kalastuspäiväkirjan tarkastukset

Satelliittiseurantajärjestelmällä varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on systemaattisesti tarkistettava, että kalastuksenseurantakeskuksen saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan kalastuksesta satelliittiseurantajärjestelmän tietoja käyttäen kirjattuja tietoja ja tapauksen mukaan tarkkailijoilta saatuja tietoja. Nämä ristiintarkastukset on säilytettävä atk-tiedostona kolmen vuoden ajan.

4 JAKSO
REAALIAIKAINEN KALASTUSKIELTO

43 artikla
Yleiset säännökset

1. Kun sivusaaliiden kynnystaso on saavutettu, kalastus on väliaikaisesti kiellettävä asianomaisella alueella tämän jakson säännösten mukaisesti. Tällainen reaaliaikainen kalastuskielto on vahvistettava määrätyksi ajaksi, joka on enintään 10 päivää.

2. Sivusaaliiden kynnystaso on laskettava kunkin lajin elopainon prosenttiosuutena kyseisen nostokerran kokonaissaaliista tai, kun reaaliaikaisen kalastuskiellon tavoitteena on tietyn lajin nuorten yksilöiden suojelu, tietyn lajin nuorten yksilöiden määrän prosenttiosuutena tuon lajin kyseisellä nostokerralla saadusta kokonaismäärästä.

44 artikla
Jäsenvaltioiden määräämä reaaliaikainen kalastuskielto

1. Kun rannikkojäsenvaltion kalastuksenvalvonta-alus tai yhteiskäyttösuunnitelman mukaiseen yhteiseen toimintaan osallistuva alus on havainnut, että sivusaaliiden kynnystaso on saavutettu, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jos sivusaaliiden määrä ylittää jollakin nostokerralla sivusaaliiden kynnystason, kalastusaluksen on ennen kalastuksen jatkamista siirryttävä vähintään viiden meripeninkulman päähän edellisen noston sijainnista ja ilmoitettava asiasta viipymättä rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jos vähintään kolme kalastusalutta on joutunut poistumaan kalastusalueelta sivusaaliiden kynnystason ylittymisen vuoksi, rannikkojäsenvaltion on käytettävä kyseisiltä aluksilta saamiaan tietoja reaaliaikaisen kalastuskiellon vahvistamiseksi.

3. Rannikkojäsenvaltion on 1 ja 2 kohdan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella päätettävä kyseiselle alueella määrättävästä reaaliaikaisesta kalastuskiellosta. Sen on ilmoitettava viipymättä komissiolle, kaikille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden aluksilla on lupa kalastaa kyseisellä alueella, että sille on vahvistettu reaaliaikainen kalastuskielto. Kalastustoiminta kyseisellä alueella kielletään reaaliaikaisesta kalastuskiellosta tehdyssä päätöksessä määritellyllä tavalla.

45 artikla
Komission määräämä reaaliaikainen kalastuskielto

1. Komissio voi saatujen, sivusaaliiden kynnystason saavuttamisesta todistavien tietojen perusteella määrätä alueelle väliaikaisen kalastuskiellon, ellei rannikkojäsenvaltio ole itse vahvistanut kieltoa.

2. Komissio ilmoittaa asiasta viipymättä kaikille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden alukset harjoittavat kalastusta kyseisellä alueella, ja julkaisee virallisella verkkosivustollaan kartan, jossa esitetään väliaikaisen kalastuskiellon kohteena olevan alueen koordinaatit, sekä ilmoittaa kalastuskiellon keston ja kalastusta koskevat edellytykset kieltoalueella.

46 artikla
Väliaikaisesti kalastukselta suljetun alueen uudelleen avaaminen

1. Pieni määrä aluksia, joilla on mukanaan tieteellinen tarkkailija, aloittaa vähintään 60 tunnin kuluttua alueen sulkemisesta rannikkojäsenvaltion tarkastusviranomaisten valvonnassa koekalastustoimet sivusaaliiden tason määrittämiseksi.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetuissa toimissa ei saavuteta yli 60:ta prosenttia sivusaaliiden kynnystasosta, rannikkojäsenvaltion on peruutettava vahvistamansa reaaliaikaiset kalastuskiellot. Rannikkojäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle, kaikille asianomaisille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden aluksilla on lupa kalastaa kyseisellä alueella, että reaaliaikainen kalastuskielto on peruutettu.

3. Jos reaaliaikainen kalastuskielto on 45 artiklan mukaisesti komission vahvistama, rannikkojäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdassa tarkoitettujen koekalastustoimien tulokset. Jos 1 kohdassa tarkoitetuissa toimissa ei saavuteta yli 60:ta prosenttia sivusaaliiden kynnystasosta, komissio peruuttaa reaaliaikaisen kalastuskiellon tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tietoja tarkasteltuaan. Se ilmoittaa viipymättä kaikille asianomaisille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden aluksilla on lupa kalastaa kyseisellä alueella, että reaaliaikainen kalastuskielto on peruutettu.

V luku
Virkistyskalastuksen seuranta

47 artikla
Virkistyskalastus

1. Yhteisön vesillä olevalla aluksella harjoitettava, johonkin monivuotisen suunnitelman kattamaan kantaan kohdistuva virkistyskalastus edellyttää lippujäsenvaltion kyseiselle alukselle myöntämää lupaa.

2. Lippujäsenvaltion on kirjattava monivuotisen suunnitelman kattamiin kantoihin kohdistuvassa virkistyskalastuksessa saadut saaliit.

3. Virkistyskalastuksessa saatujen monivuotisen suunnitelman kattamien lajien saaliit on luettava lippujäsenvaltion vastaaviin kiintiöihin. Asianomaisten jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaisista kiintiöistä tietty osuus, joka käytetään yksinomaan virkistyskalastukseen.

4. Virkistyskalastuksesta saatujen saaliiden kaupan pitäminen on kiellettyä muutoin kuin hyväntekeväisyystarkoituksiin.

V OSASTO
KAUPAN PITÄMISEN SEURANTA

I luku
Yleiset säännökset

48 artikla
Kaupan pitämisen seurannan periaatteet

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava, että sen alueella sovelletaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä kaikissa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kaupan pitämisen vaiheissa ensimyynnistä vähittäiskauppaan asti, kuljetus mukaan luettuna.

2. Kaikkien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden erien on oltava jäljitettävissä, ja toimijoiden on voitava tunnistaa erien alkuperä ja määräpaikka pyynti- tai keruuvaiheesta loppukuluttajalle toimittamiseen asti.

3. Jos tietylle lajille on vahvistettu vähimmäiskoko, myynnistä, varastoinnista tai kuljetuksesta vastaavien toimijoiden on voitava todistaa tuotteiden maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen, osa-alueeseen tai tarvittaessa tilastoruutuun, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki pyydetyt tai kerätyt kalastus- ja vesiviljelytuotteet jaotellaan eriin.

49 artikla
Yhteiset kaupan pitämisen vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotteita, joihin sovelletaan yhteisiä kaupan pitämisen vaatimuksia, pidetään esillä myyntitarkoituksessa, saatetaan myyntiin, myydään tai pidetään muulla tavalla kaupan ainoastaan, jos ne täyttävät kyseiset vaatimukset.

2. Tuotteiden, jotka poistetaan markkinoilta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 mukaisesti, on oltava yhteisten kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia erityisesti tuoreusluokkien suhteen.

3. Kalastustuotteiden erien myynnistä, varastoinnista tai kuljetuksesta vastuussa olevien toimijoiden on voitava todistaa, että tuotteet täyttävät kaupan pitämisen vaatimukset kaikissa vaiheissa.

50 artikla
Jäljitettävyys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimijat ottavat käyttöön järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alkuperää koskevat tiedot asetetaan toimivaltaisen viranomaisen saataville, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 178/2002[37] ja jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön soveltamista.

2. Kaikista kalastus- ja vesiviljelytuotteiden eristä annettavia vähimmäistietoja koskevat vaatimukset tuotteiden alkuperän jäljittämistä varten ovat seuraavat:

   a) kunkin erän tunnistenumero;

   b) kunkin lajin kauppanimi ja tieteellinen nimi;

   c) elopaino kilogrammoina;

[37] EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

d) pyynti- ja/tai keruupäivä;

e) tuotantoyksikkö (kalastusaluksen nimi, vesiviljelypaikka);

f) toimittajan nimi ja osoite;

g) pyydys.

3. Kuhunkin erään on sovellettava erityistä merkitsemis- ja/tai päällysmerkintäjärjestelmää, joka sisältää 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

51 artikla
Tietojen antaminen kuluttajille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alalla kuluttajille annettavien tietojen osalta 22 päivänä lokakuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2065/2001 8 artiklassa säädetyt tiedot ovat käytettävissä kaikissa kyseisten lajien kaupan pitämisen vaiheissa. Asetuksen (EY) N:o 2065/2001 8 artiklassa tarkoitetun pyyntialueen on viitattava suuralueeseen ja alueeseen, osa-alueeseen tai tarvittaessa tilastoruutuun, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia.

II luku
Toimet purkamisen jälkeen

52 artikla
Ensimyynti huutokauppakeskuksissa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki saalis- tai pyyntiponnistusrajoitusten kohteena olevat määrät, jotka saatetaan ensimmäisen kerran markkinoille, rekisteröidään ja/tai myydään huutokauppakeskuksessa tai rekisteröidyille ostajille.

2. Muita kalastustuotteita saa myydä ainoastaan huutokauppakeskuksessa tai jäsenvaltioiden hyväksymille elimille tai henkilöille.

3. Ostajan, joka ostaa kalastustuotteita kalastusalukselta ensimyynnissä, on oltava sen jäsenvaltion viranomaisten rekisteröimä, jossa ensimyynti tapahtuu. Kunkin ostajan alv-numero on rekisteröintiä varten ilmoitettava kansallisissa tietokannoissa.

53 artikla
Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden punnitseminen

1. Kaikkien kalastus- ja vesiviljelytuotteita ostavien rekisteröityjen ostajien on varmistettava, että kaikki vastaanotetut erät on punnittu toimivaltaisten viranomaisten hyväksymillä vaaoilla. Punnitus on suoritettava ennen kalan lajittelua, käsittelyä, varastossa säilyttämistä, purkupaikasta kuljettamista tai jälleenmyyntiä.

2. Punnitustulosta käytetään purkamis-, myynti- ja haltuunottoilmoitusten laatimisessa.

3. Edellä 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia tuoreiden kalojen punnitsemisen niiden purkupaikasta kuljettamisen jälkeen edellyttäen, että kaloja ei ole voitu punnita purkamisen yhteydessä ja että ne kuljetetaan jäsenvaltion alueella enintään 20 kilometriä purkupaikasta sijaitsevaan määräpaikkaan.

4. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki kalamäärät, jotka on purettu ensimmäiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa, punnitaan virkamiesten läsnä ollessa ennen kuljettamista muualle purkupaikasta.

54 artikla
Myynti-ilmoitukset

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on kahden tunnin kuluessa ensimyynnistä toimitettava sähköinen myynti-ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu. Jos tämä jäsenvaltio ei ole kalat purkaneen aluksen lippuvaltio, sen on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, kun asiaa koskevat tiedot on saatu. Kyseiset ostajat, huutokaupat, elimet tai henkilöt ovat vastuussa myynti-ilmoituksen paikkansapitävyydestä.

2. Jos kalastustuotteiden ensimmäinen markkinoille saattaminen ei tapahdu siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotteet on purettu, ensimmäisen markkinoille saattamisen seurannasta vastaavan jäsenvaltion on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan näiden tuotteiden purkamisen seurannasta vastaaville viranomaisille ja aluksen lippujäsenvaltion viranomaisille kahden tunnin kuluessa myynti-ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Jos myynti-ilmoitus ei vastaa laskua tai sitä vastaavaa asiakirjaa, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ostajalle toimitettujen tavaroiden verotonta hintaa koskevat tiedot ovat samat kuin laskussa.

55 artikla
Myynti-ilmoitusten sisältö

Edellä 54 artiklassa tarkoitetuista myynti-ilmoituksista on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

a) sen kalastusaluksen yhteisön laivastorekisterin numero ja nimi, josta kyseiset tuotteet on purettu;

b) purkamissatama ja -päivä;

c) aluksen omistajan tai päällikön nimi, ja myyjän nimi, jos eri kuin edellä mainittu;

d) ostajan nimi ja alv-numero;

e) kunkin lajin nimi tai FAO-kirjainkoodi ja maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen tai osa-alueeseen, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia;

f) kaikkien kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien lajien osalta tapauksen mukaan koko tai paino, laatu, jalostusaste ja tuoreus;

g) tapauksen mukaan markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoitus (siirto, käyttö eläinrehuksi, eläinten ruokintaan tarkoitetun jauhon tuotantoon, syötiksi tai muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi);

h) myyntipaikka ja -päivä;

i) laskun ja tarvittaessa myyntisopimuksen viitenumero ja päivämäärä silloin kun se on mahdollista;

j) tarvittaessa viittaus 58 artiklassa tarkoitettuun kuljetusasiakirjaan.

56 artikla
Vapautukset myynti-ilmoituksia koskevista vaatimuksista

1. Komissio voi 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen myöntää vapautuksen velvollisuudesta toimittaa myynti-ilmoitus jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai muille hyväksytyille elimille niiden kalastustuotteiden osalta, jotka on purettu tiettyihin kalastusalusluokkiin kuuluvista, kokonaispituudeltaan enintään 10 metriä olevista yhteisön kalastusaluksista, tai jos purettujen kalastustuotteiden määrä ei elopainona ilmaistuna ylitä 50:tä kilogrammaa lajia kohden. Näitä vapautuksia voidaan myöntää ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on ottanut käyttöön hyväksyttävän pistokoejärjestelmän 16 ja 22 artiklan mukaisesti.

2. Sellaisten määrältään enintään 15 kilogrammaa olevien tuotteiden ostaja, joita ei saateta jatkossa markkinoille vaan käytetään pelkästään yksityiseen kulutukseen, vapautetaan 54 ja 55 artiklan vaatimuksista.

57 artikla
Haltuunottoilmoitus

1. Jos tuotteet on tarkoitettu myytäviksi myöhemmässä vaiheessa, sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai muille hyväksytyille elimille, jossa haltuunotto tapahtuu, on mahdollisimman pian ja viimeistään kahden tunnin kuluttua purkamisen loppuun saattamisesta toimitettava mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa oleva haltuunottoilmoitus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista. Kyseisen ilmoituksen toimittamisesta ja paikkansapitävyydestä vastaa haltuunottoilmoituksen haltija.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta haltuunottoilmoituksesta on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

a) sen kalastusaluksen yhteisön laivastorekisterin numero ja nimi, josta tuotteet on purettu;

b) aluksen omistajan tai päällikön nimi;

c) kunkin lajin nimi tai FAO-kirjainkoodi ja maantieteellinen alkuperäalue, joka ilmoitetaan viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen, osa-alueeseen tai tarvittaessa tilastoruutuun, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia;

d) kunkin lajin paino eriteltynä tuotteiden jalostusasteen mukaan;

e) purkamissatama ja -päivä;

f) tuotteiden varastointilaitosten nimi ja osoite;

g) tarvittaessa viittaus 58 artiklassa tarkoitettuun kuljetusasiakirjaan.

58 artikla
Kuljetusasiakirja

1. Purkamispaikasta muualle kuljetettavien yhteisössä purettujen jalostamattomien tai aluksella jalostettujen kalastustuotteiden mukana on ensimyyntiin saakka oltava kuljettajan laatima asiakirja. Kuljettajan on 24 tunnin kuluessa purkamisesta toimitettava mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa oleva kuljetusasiakirja sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella purkaminen on tapahtunut.

2. Siinä tapauksessa että tuotteet kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin siihen jäsenvaltioon, jossa purkaminen tapahtuu, kuljettajan on lisäksi toimitettava 24 tunnin kuluessa kalastustuotteiden purkamisesta kuljetusasiakirjan jäljennös sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa tuote on ilmoitettu saatettavaksi ensimmäisen kerran markkinoille. Jäsenvaltio, jossa tuote saatetaan ensimmäisen kerran markkinoille, voi vaatia asiasta lisätietoja jäsenvaltiolta, jossa purkaminen tapahtuu.

3. Asiakirjan paikkansapitävyydestä on vastuussa kuljettaja.

4. Kuljetusasiakirjassa on ilmoitettava

a) lähetyksen / lähetysten määräpaikka ja kuljettavan kulkuneuvon tunniste;

b) sen kalastusaluksen nimi ja yhteisön laivastorekisterin numero, josta kyseiset tuotteet on purettu;

c) kalojen määrät kunkin kuljetetun lajin osalta ilmoitettuina kilogrammoina (jalostettu tai jalostamaton paino), vastaanottajan nimi ja osoite / vastaanottajien nimet ja osoitteet, purkamispaikka ja -päivä sekä kunkin lajin maantieteellinen alkuperä, joka ilmoitetaan viittaamalla suuralueeseen ja alueeseen tai osa-alueeseen, jolla yhteisön lainsäädännön mukaisesti sovelletaan saalisrajoituksia.

5. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksia 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta, jos kalastustuotteita kuljetetaan satama-alueen sisällä tai enintään 20 kilometrin päähän purkamispaikasta.

6. Kun myydyiksi ilmoitetut kalastustuotteet kuljetetaan muualle kuin purkamispaikkaan, kuljettajan on voitava todistaa asiakirjan avulla, että myynti on tosiasiallisesti tapahtunut.

III luku
Tuottajajärjestöt ja hinta- ja interventiojärjestelyt

59 artikla
Tuottajajärjestöjen seuranta

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 104/2000 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että

   a) tuottajajärjestöt noudattavat hyväksynnän edellytyksiä;

   b) hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklassa luetellut edellytykset eivät enää täyty tai jos tuottajajärjestön hyväksyntä perustuu virheellisiin tietoihin;

   c) hyväksyntä peruutetaan viipymättä takautuvasti, jos järjestö on saanut sen tai hyödyntänyt sitä vilpillisesti.

2. Sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja tuottajajärjestöä koskevia sääntöjä noudatetaan, komissio suorittaa tarkastuksia, ja se voi näiden tarkastusten jälkeen tarvittaessa pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksynnän.

3. Kunkin jäsenvaltion on tehtävä asianmukaisia tarkastuksia varmistaakseen, että kukin tuottajajärjestö noudattaa asetuksessa (EY) N:o 2508/2000 tarkoitettuja kyseisen kalastusvuoden toimintaohjelmassa asetettuja velvollisuuksia, ja kunkin jäsenvaltion on sovellettava näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen asetuksen (EY) N:o 104/2000 9 artiklan 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia.

60 artikla
Hinta- ja interventiojärjestelyjen seuranta

Jäsenvaltioiden on tehtävä kaikki tarkastukset, jotka liittyvät hinta- ja interventiojärjestelyihin ja erityisesti

a) tuotteiden poistamiseen markkinoilta muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi;

b) siirtotoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on markkinoilta poistettujen tuotteiden vakauttaminen, varastointi ja/tai jalostus;

c) merellä jäädytettyjen tuotteiden yksityiseen varastointiin;

d) jalostettavaksi tarkoitetusta tonnikalasta myönnettävään tasaushyvitykseen.

VI OSASTO
TARKKAILU

61 artikla
Jäsenvaltioiden merellä tekemät havainnot ja paikantamiset

1. Jäsenvaltioiden on suvereniteettiinsa tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla toteutettava tarkkailua, joka perustuu

   a) tarkastusalusten tai ilmavalvonta-alusten tekemiin kalastusalushavaintoihin;

   b) edellä 11 artiklassa tarkoitettuun alusten paikantamisjärjestelmään.

2. Jos havainto tai paikannus ei vastaa muita jäsenvaltion käytettävissä olevia tietoja, sen on tehtävä tarvittavia tarkastuksia voidakseen tehdä päätöksen tarpeellisista seurantatoimista.

3. Jos havainto tai paikannus liittyy toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kalastusalukseen eivätkä tiedot vastaa muita rannikkojäsenvaltion käytettävissä olevia tietoja, ja jos kyseinen rannikkojäsenvaltio ei pysty toteuttamaan lisätoimia, sen on kirjattava havaintonsa tarkkailuraporttiin ja toimitettava mainittu raportti viipymättä, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltiolle tai asianomaiselle kolmannelle maalle. Jos kyse on kolmannen maan aluksesta, tarkkailuraportti on lähetettävä myös komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

4. Jos jäsenvaltion virkamies havaitsee tai paikantaa kalastusaluksen, joka harjoittaa toimintaa, jota voidaan pitää yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisena, hänen on laadittava viipymättä tarkkailuraportti ja lähetettävä se toimivaltaisille viranomaisilleen.

5. Tarkkailuraportin muoto vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

62 artikla
Havaintoja ja paikannuksia koskevien tietojen johdosta toteutettavat toimet

1. Kun lippujäsenvaltio saa toiselta jäsenvaltiolta tarkkailuraportin, sen on toimittava nopeasti ja toteutettava tarvittavat lisätutkimukset voidakseen tehdä päätöksen tarpeellisista seurantatoimista.

2. Muiden jäsenvaltioiden kuin lippujäsenvaltion on tarvittaessa varmennettava, onko alus, jota havainto koski, harjoittanut toimintaa niiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla vesillä tai onko tällaisesta aluksesta peräisin olevia kalastustuotteita purettu niiden alueella tai tuotu sinne, ja tutkittava miten alus on aiemmin noudattanut asiaankuuluvia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

3. Lippujäsenvaltiot, muut jäsenvaltiot ja komissio tai sen nimeämä elin tarkastelevat myös yksittäisten kansalaisten, kansalaisjärjestöjen, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, sekä kalastusalan tai kalakaupan sidosryhmien edustajien toimittamia alushavaintoja koskevia asianmukaisesti dokumentoituja tietoja.

63 artikla
Tarkkailijat

1. Aluksilla olevien tarkkailijoiden on valvottava, että kalastusalus noudattaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Heidän on suoritettava kaikki tarkkailijaohjelmassa määritellyt tehtävät ja erityisesti tarkistettava aluksen kalastustoiminta ja asiaan liittyvät asiakirjat sekä kirjattava tekemänsä havainnot.

2. Tarkkailijoilla on oltava pätevyys ja kokemus tehtäviinsä. Heidän on oltava aluksen omistajasta, päälliköstä ja miehistön jäsenistä riippumattomia. He eivät saa kuulua aluksen miehistöön.

3. Tarkkailijoiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava, ettei heidän läsnäolonsa kalastusaluksilla haittaa tai häiritse kalastustoimintaa ja aluksen tavanomaisia toimintoja.

4. Tarkkailijoiden on laadittava tarkkailuraportti ja toimitettava se viranomaisilleen ja/tai lippujäsenvaltion viranomaisille. Jäsenvaltioiden on vietävä raportti 69 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan.

5. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on tarjottava nimetyille tarkkailijoille riittävät majoitusolosuhteet, helpotettava heidän työskentelyään ja vältettävä häiritsemästä heidän tehtäviensä suorittamista. Päälliköiden on päästettävä tarkkailijat aluksen olennaisille alueille sekä annettava näiden tarkastaa saaliit ja aluksen asiakirjat, myös sähköiset tiedostot.

6. Lippujäsenvaltiot vastaavat kaikista kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän artiklan mukaisesta tarkkailijoiden toiminnasta. Jäsenvaltiot voivat periä kyseiset kustannukset kokonaan tai osittain lippunsa alla purjehtivien alusten käyttäjiltä.

7. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

64 artikla
Tarkkailuraporttien hyväksyttävyys

Henkilöiden, jotka kansalliset ja yhteisön viranomaiset ovat hyväksyneet toteuttamaan tarkkailua, laatimat tarkkailuraportit ovat hyväksyttäviä todisteita minkä tahansa jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niitä on tosiseikkoja todennettaessa pidettävä yhdenvertaisina jäsenvaltion viranomaisten tarkkailuraporttien kanssa, jos hallinnollisin tai oikeudellisiin menettelyihin ryhdytään. Kyseisten raporttien perusteella on toteutettava asianmukaisia seurantatoimia.

VII OSASTO
TARKASTUS

I luku
Yleiset säännökset

65 artikla
Tarkastusten suorittaminen

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo tarkastusten suorittamisesta vastaavista virkamiehistä ja pidettävä sitä ajan tasalla.

2. Virkamiesten on suoritettava tehtävänsä yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Heidän on tehtävä tarkastukset syrjintää harjoittamatta merellä, satamissa, kuljetuksen aikana, jalostuslaitoksissa ja kalojen kaupan pitämisen aikana.

2. Virkamiesten on erityisesti tarkastettava

   a) aluksella olevan, varastoidun, kuljetetun, jalostetun tai kaupan pidetyn saaliin laillisuus ja siihen liittyvien asiakirjojen paikkansapitävyys;

   b) kohdelajien ja aluksella olevien saaliiden pyyntiin käytettyjen pyydysten laillisuus;

   c) varastointisuunnitelma ja lajien erillissäilytys tarvittaessa; ja

   d) passiivisten pyydysten merkintä.

3. Virkamiesten on tutkittava kaikki olennaiset alueet, kannet ja sisätilat, joita käytetään kalastustuotteiden pyyntiin, varastointiin, kuljetukseen, jalostukseen tai kaupan pitämiseen. Heidän on tutkittava myös jalostetut tai jalostamattomat saaliit, verkot tai muut pyydykset, laitteet, kaloja tai kalastustuotteita sisältävät kontit ja pakkaukset sekä kaikki asiakirjat, jotka ne katsovat tarpeellisiksi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. He voivat myös esittää kysymyksiä henkilöille, joilla katsotaan olevan tietoa tarkastuksen kohteena olevasta asiasta.

4. Virkamiesten on tehtävä tarkastukset siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa ja häiriötä alukselle tai kuljettavalle kulkuneuvolle ja sen toiminnalle sekä saaliin varastoinnille, jalostukselle ja kaupan pitämiselle. Heidän on mahdollisuuksien mukaan vältettävä saaliin vahingoittumista tarkastuksen aikana.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tarkastuksissa käytettävissä menetelmistä ja niiden suorittamisesta annetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

66 artikla
Toimijan velvollisuudet

Toimijan on mahdollistettava virkamiesten turvallinen pääsy alukselle, kuljettavaan kulkuneuvoon tai tilaan, jossa kalastustuotteita varastoidaan, jalostetaan tai pidetään kaupan. Hänen on huolehdittava virkamiesten turvallisuudesta, eikä hän saa estää virkamiehiä suorittamasta tehtäviään eikä uhkailla näitä tai häiritä näiden tehtävien suorittamista.

67 artikla
Tarkastusraportti

1. Virkamiesten on laadittava kunkin tarkastuksen jälkeen tarkastusraportti ja toimitettava se viranomaisilleen. Jos tarkastuksen kohteena on toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan lipun alla purjehtiva kalastusalus, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä asianomaisille lippujäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaisille. Jos tarkastus on suoritettu toisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä kyseiselle jäsenvaltiolle.

2. Virkamiesten on allekirjoitettava raporttinsa toimijan läsnä ollessa; toimijan on myös allekirjoitettava raportti, ja hänellä on oikeus lisätä siihen huomautuksia. Virkamiesten on merkittävä kalastuspäiväkirjaan, että tarkastus on tehty.

3. Tarkastusraportista on annettava jäljennös aluksen päällikölle tai hänen edustajalleen.

68 artikla
Tarkastusraporttien hyväksyttävyys

Henkilöiden, jotka kansalliset ja yhteisön viranomaiset ovat hyväksyneet tekemään tarkastuksia, laatimat tarkastusraportit ovat hyväksyttäviä todisteita minkä tahansa jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niitä on tosiseikkoja todennettaessa pidettävä yhdenvertaisina jäsenvaltion virkamiesten tarkastusraporttien kanssa, jos hallinnollisin tai oikeudellisiin menettelyihin ryhdytään, ja kyseisten raporttien perusteella voidaan toteuttaa asianmukaisia seurantatoimia.

69 artikla
Sähköinen tietokanta

Jäsenvaltioiden on luotava sähköinen tietokanta, johon ne tallentavat kaikki virkamiestensä laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit, ja pidettävä sitä ajan tasalla.

70 artikla
Yhteisön tarkastajat

1. Komissio laatii luettelon yhteisön tarkastajista 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Yhteisön tarkastajien on oltava jäsenvaltion, komission tai viraston virkamiehiä.

2. Yhteisön tarkastajat tekevät tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia jäsenvaltioiden alueella, yhteisön vesillä ja yhteisön vesien ulkopuolella olevilla yhteisön kalastusaluksilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rannikkojäsenvaltioiden ensisijaista vastuuta.

3. Yhteisön tarkastajien tehtäviksi voidaan antaa

   a) jäljempänä 87 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano;

   b) kansainväliset kalastusalan valvontaohjelmat, jos yhteisön velvollisuus on harjoittaa valvontaa.

4. Yhteisön tarkastajilla on samat valtuudet kuin kansallisilla tarkastajilla. Yhteisön tarkastajien on tehtäviään suorittaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään noudatettava yhteisön lainsäädäntöä ja sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa tarkastus suoritetaan.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II luku
Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien tai alueen ulkopuolella tehtävät tarkastukset

71 artikla
Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella olevien alusten tarkastukset

1. Jäsenvaltio voi tarkastaa kaikilla yhteisön vesillä lippunsa alla purjehtivat kalastusalukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rannikkojäsenvaltion ensisijaista vastuuta.

2. Jäsenvaltio voi suorittaa toisen jäsenvaltion kalastusaluksilla tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia, kun on kyse yhteisön vesillä harjoitettavasta kalastustoiminnasta, jos

   a) kyseinen rannikkojäsenvaltio on antanut siihen luvan; tai

   b) yhteisön erityisvalvontaohjelma on hyväksytty 87 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltio voi tarkastaa kansainvälisillä merialueilla toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset.

4. Jäsenvaltio voi tarkastaa kansainvälisten sopimusten nojalla kolmansien maiden vesillä oman lippunsa tai toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset.

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen yhteystahoksi tämän asetuksen soveltamiseen liittyen. Jäsenvaltion yhteystahon on oltava tavoitettavissa ympäri vuorokauden.

72 artikla
Lupapyynnöt

1. Jäsenvaltion esittämät pyynnöt, jotka koskevat lupaa suorittaa 71 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia sen suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuulumattomilla yhteisön vesillä olevilla kalastusaluksilla, on käsiteltävä asianomaisessa rannikkojäsenvaltiossa 12 tunnin kuluessa pyynnöstä tai asianmukaisessa määräajassa, jos pyynnön syy on tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesillä aloitettu takaa-ajo.

2. Lupaa pyytävälle jäsenvaltiolle on ilmoitettava päätöksestä viipymättä. Päätökset on toimitettava myös komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

3. Lupapyynnöt evätään kokonaisuudessaan tai osittain ainoastaan sikäli kuin se on tarpeen kansalliseen turvallisuuteen liittyvistä pakottavista syistä. Epäämiset ja niiden perusteet on toimitettava viipymättä lupaa pyytävälle jäsenvaltiolle ja komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

73 artikla
Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion alueen ulkopuolella tehtävät tarkastukset

Jäsenvaltio voi suorittaa tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia toisen jäsenvaltion alueella, jos

a) kyseinen jäsenvaltio on antanut siihen luvan; tai

b) yhteisön erityisvalvontaohjelma on hyväksytty 87 artiklan mukaisesti.

III luku
Tarkastusten aikana havaitut rikkomiset

74 artikla
Menettely rikkomistapauksissa

Jos virkamies päättelee tarkastuksen aikana keräämiensä tietojen perusteella, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä on rikottu, hänen on

a) merkittävä oletettu rikkominen tarkastusraporttiin;

b) toteutettava kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan oletettua rikkomista koskevien todisteiden säilyminen;

c) toimitettava tarkastusraportti viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselleen;

d) ilmoitettava luonnolliselle henkilölle, jonka epäillään syyllistyneen rikkomiseen tai joka on tavattu itse teosta, että rikkominen voi johtaa asianmukaisten rangaistuspisteiden määräämiseen 84 artiklan mukaisesti. Tästä on tehtävä merkintä tarkastusraporttiin.

75 artikla
Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella havaitut rikkomiset

Jos 71 artiklan 2 kohdan mukaisessa tarkastuksessa on havaittu rikkominen, tarkastuksen tekevän jäsenvaltion on viipymättä toimitettava tiivistelmämuotoinen tarkastusraportti rannikkojäsenvaltiolle. Rannikko- ja lippuvaltiolle on toimitettava täydellinen tarkastusraportti seitsemän päivän kuluessa tarkastusajankohdasta.

76 artikla
Tiettyjen vakavien rikkomisten tarkempi seuranta

1. Lippujäsenvaltion tai rannikkojäsenvaltion, jonka vesillä aluksen epäillään

   a) kirjanneen saaliita väärin yli 500 kilogramman tai 10 prosentin edestä, laskettuna prosenttiosuutena kalastuspäiväkirjan luvuista, sen mukaan kumpi on suurempi; tai

   b) syyllistyneen johonkin asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklassa tarkoitettuun vakavaan rikkomiseen yhden vuoden kuluessa ensimmäiseen vakavaan rikkomiseen syyllistymisestä,

   on asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi vaadittava alusta siirtymään viipymättä satamaan perusteellista tutkimusta varten.

2. Rannikkojäsenvaltion on viipymättä ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen ilmoitettava lippujäsenvaltiolle 1 kohdassa tarkoitetusta tutkimuksesta.

3. Tarkastajat saavat olla kalastusaluksella, kunnes 1 kohdassa tarkoitettu perusteellinen tutkimus on tehty.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kalastusaluksen päällikön on keskeytettävä kaikki kalastustoimet ja siirryttävä vaatimuksen mukaisesti satamaan.

IV luku
Tarkastusten aikana havaituista rikkomisista johtuva syytteeseenpano

77 artikla
Syytteeseenpano

Jos tarkastuksen tekevän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tarkastuksen aikana tämän asetuksen säännösten rikkomisen, niiden on ryhdyttävä VIII osaston mukaisiin asianmukaisiin toimiin kyseessä olevan aluksen päällikön tai muiden rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden suhteen.

78 artikla
Syytteeseenpanon siirtäminen

Tarkastuksen tekevä jäsenvaltio voi myös siirtää rikkomisesta johtuvan syytteeseenpanon lippu- tai rekisterivaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille taikka sen jäsenvaltion, jonka kansalainen rikkoja on, toimivaltaisille viranomaisille, yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lopputuloksen saavuttaminen on todennäköisempää.

79 artikla
Yhteisön tarkastajien havaitsema rikkominen

Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimiin ryhtyäkseen syytetoimiin sellaisten rikkomisten suhteen, jotka yhteisön tarkastaja on havainnut jäsenvaltioiden alueella, suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai lipun alla purjehtivilla aluksilla.

80 artikla
Korjaavat toimenpiteet purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltion päättämän syyttämättä jättämisen tapauksessa

1. Jos jäsenvaltio, jossa saalis on purettu aluksesta tai jälleenlaivattu, ei ole lippujäsenvaltio, ja jos sen toimivaltaiset viranomaiset eivät toteuta asianmukaisia toimenpiteitä vastuussa olevia luonnollisia tai oikeushenkilöitä vastaan tai eivät siirrä syytteeseenpanoa 78 artiklan mukaisesti, lainvastaisesti aluksesta puretut tai jälleenlaivatut määrät voidaan vähentää purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltiolle myönnetystä kiintiöstä.

2. Purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltion kiintiöstä vähennettävät määrät vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komission kuultua molempia kyseessä olevia jäsenvaltioita.

3. Jos purkamis- tai jälleenlaivausjäsenvaltiolla ei ole enää vastaavaa kiintiötä käytettävissään, sovelletaan 28 artiklaa. Lainvastaisesti aluksesta puretut tai jälleenlaivatut määrät on tätä varten katsottava samansuuruisiksi kuin

lippujäsenvaltion kärsimän vahingon suuruus, siten kuin kyseisessä artiklassa säädetään.

VIII OSASTO
TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

81 artikla
Toimenpiteet säännösten noudattamisen varmistamiseksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisia toimenpiteitä, hallinnolliset toimet tai rikosoikeudelliset menettelyt mukaan luettuina, toteutetaan järjestelmällisesti niitä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan, joiden epäillään rikkoneen mitä tahansa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöä.

2. Edellä 1 kohdan nojalla aloitettujen menettelyjen on oltava sellaisia, että ne asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti varmistavat, että rikkomisista vastuussa oleva henkilö menettää rikkomisen tuottaman taloudellisen hyödyn, ja että ne saavat aikaan vaikutuksia, jotka ovat suhteessa rikkomisten vakavuuteen, sekä ehkäisevät tehokkaasti muita samanlaatuisia rikkomisia.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa järjestelmää, jossa sakko on oikeasuhteinen oikeushenkilön liikevaihtoon taikka vakavaan rikkomiseen syyllistymisestä saatavaan tai odotettavissa olevaan taloudelliseen hyötyyn.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jonka lainkäyttövaltaan rikkominen kuuluu, on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen ilmoitettava viipymättä lippujäsenvaltiolle ja sille jäsenvaltiolle, jonka kansalainen rikkoja on, tai mille tahansa muulle jäsenvaltiolle, jonka etua rikkomisen seuranta koskee, rikosoikeudelliset prosessit, hallinnolliset menettelyt tai muut toteutetut toimenpiteet sekä kaikki kyseiseen rikkomiseen liittyvät lopulliset oikeuden päätökset, määrätyt rangaistuspisteet mukaan luettuina.

82 artikla
Vakavista rikkomisista määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomiseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuussa pidetylle oikeushenkilölle voidaan langettaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa säädettyjen seuraamusten ja toimenpiteiden mukaisesti.

2. Lisäksi kaikissa sellaisissa vakavissa rikkomisissa, joiden tasoa ei voida yhdistää vakavaan rikkomiseen syyllistymällä saatujen kalastustuotteiden arvoon, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomiseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuussa pidetylle oikeushenkilölle voidaan langettaa kustakin vakavasta rikkomisesta hallinnollinen sakko, jonka vähimmäismäärä on vähintään 5 000 euroa ja enimmäismäärä vähintään 300 000 euroa. Lippujäsenvaltiolle on ilmoitettava määrätystä sakosta viipymättä.

3. Jos vakava rikkominen toistuu viiden vuoden kuluessa, jäsenvaltion on määrättävä hallinnollinen sakko, jonka vähimmäismäärä on vähintään 10 000 euroa ja enimmäismäärä vähintään 600 000 euroa.

4. Sakkojen suuruutta määrittäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös kyseisille kalavaroille ja meriympäristölle aiheutuneen vahingon arvo.

5. Jäsenvaltioiden, joissa ei ole otettu käyttöön euroa, on sovellettava hallinnollisen sakon määräämiskuukautta edeltävän kuukauden toiseksi viimeisenä päivänä voimassa ollutta euron ja oman valuuttansa välistä markkinakurssia, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

6. Jäsenvaltiot voivat myös tai vaihtoehtoisesti ottaa käyttöön tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

7. Tässä luvussa säädettyihin seuraamuksiin voidaan liittää muita seuraamuksia tai toimenpiteitä, erityisesti niitä, joita kuvaillaan asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklassa.

83 artikla
Välittömät täytäntöönpanotoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklassa määriteltyä vakavaa rikkomista suorittamassa olevia, itse teossa tavattuja aluksia, luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä jatkamasta tätä toimintaa.

84 artikla
Pisteytysjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava pisteytysjärjestelmää, jonka perusteella kalastusluvan haltijalle määrätään asianmukaiset rangaistuspisteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta.

2. Kun luonnollinen henkilö on syyllistynyt yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiseen tai kun oikeushenkilöä pidetään tällaisesta rikkomisesta vastuullisena, kalastusluvan haltijalle määrätään rikkomisen seurauksena asianmukainen määrä rangaistuspisteitä. Kalastusluvan haltijalla on oikeus kansallisen lainsäädännön mukaiseen muutoksenhakumenettelyyn.

3. Kun rangaistuspisteiden kokonaismäärä saavuttaa tai ylittää tietyn pistemäärän, kalastuslupa keskeytetään automaattisesti vähintään kuuden kuukauden määräajaksi. Jos kalastuslupa keskeytetään toisen kerran sen seurauksena, että luvan haltijalle on määrätty tietty määrä pisteitä, mainittu määräaika on yksi vuosi. Jos luvan haltijalle määrätään tietty määrä pisteitä kolmannen kerran, kalastuslupa peruutetaan pysyvästi.

4. Vakavan rikkomisen yhteydessä määrättävien rangaistuspisteiden on oltava vähintään puolet 3 kohdassa tarkoitetuista pisteistä.

5. Jos keskeytetyn kalastusluvan haltija ei kolmen vuoden kuluessa viimeisestä rikkomisesta syyllisty uuteen rikkomiseen, kaikki kalastusluvassa olevat pisteet poistetaan.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat säännökset voidaan vahvistaa 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön myös pisteytysjärjestelmä, jonka perusteella aluksen päällikölle ja päällystön jäsenille määrätään asianmukaiset rangaistuspisteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta, johon he ovat syyllistyneet.

85 artikla
Rikkomisia koskevat kansalliset rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava kansalliseen tietokantaan kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiset, joihin niiden lipun alla purjehtivat alukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet, mukaan luettuina rikkomisista aiheutuneet seuraamukset ja määrättyjen pisteiden lukumäärä. Jäsenvaltioiden on kirjattava rikkomisia koskevaan kansalliseen tietokantaansa myös rikkomiset, joihin niiden lipun alla purjehtivat alukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet ja joita koskevat syytetoimet on toteutettu toisessa jäsenvaltiossa, sen jälkeen kun jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan asia kuuluu, on ilmoittanut lopullisen oikeuden päätöksen 82 artiklan mukaisesti.

2. Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiseen liittyviä syytetoimia toteuttaessaan jäsenvaltioiden on pyydettävä järjestelmällisesti muita jäsenvaltioita toimittamaan kansallisissa tietokannoissaan olevat tiedot kalastusaluksista ja henkilöistä, joiden epäillään syyllistyneen kyseessä olevaan rikkomiseen tai jotka on tavattu itse teosta.

3. Kun jäsenvaltio pyytää sääntöjen rikkomiseen liittyviä syytetoimia toteuttaessaan toiselta jäsenvaltiolta tietoja, mainitun toisen jäsenvaltion on toimitettava olennaiset tiedot kyseisistä kalastusaluksista ja henkilöistä.

IX OSASTO
VALVONTAOHJELMAT

86 artikla
Yleiset valvontaohjelmat

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa keskenään ja omasta aloitteestaan kalastustoiminnan seuranta-, tarkastus- ja tarkkailuohjelmia.

87 artikla
Yhteisön erityisvalvontaohjelmat

1. Komissio voi 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa päättää, mihin kalastuksiin sovelletaan yhteisön erityisvalvontaohjelmia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisön erityisvalvontaohjelmissa on esitettävä ohjelman tavoitteet, prioriteetit ja menettelyt sekä tarkastustoimia koskevat

vertailuarvot. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella.

3. Kun jokin monivuotinen suunnitelma on tullut voimaan ja ennen kuin yhteisön erityisvalvontaohjelmaa on alettu soveltaa, kunkin jäsenvaltion on riskinhallinnan perusteella vahvistettava tarkastustoimille tavoitteena olevat vertailuarvot.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yhteisön erityisvalvontaohjelmien täytäntöönpanon varmistamiseksi, erityisesti tarvittavan henkilöstön ja kaluston sekä ohjelmien toteuttamisaikojen ja -alueiden osalta.

X osasto
Komission suorittama arviointi, hallinnointi ja valvonta

88 artikla
Komission velvollisuudet

1. Komissio valvoo ja arvioi jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista tutkimalla tietoja ja asiakirjoja ja tekemällä tarkastuskäyntejä sekä helpottaa jäsenvaltioiden välistä koordinointia ja yhteistyötä. Tätä tarkoitusta varten komissio voi omasta aloitteestaan ja omia keinojaan käyttäen aloittaa ja panna toimeen selvityksiä, tutkimuksia ja tarkastuksia. Se voi tarkastaa erityisesti:

   a) jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista;

   b) yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista kolmannen maan vesillä kyseisen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen mukaisesti;

   c) kansallisten hallintotapojen sekä tarkastus- ja valvontatoimien yhteensopivuutta yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen kanssa;

   d) vaadittavien asiakirjojen olemassaoloa ja niiden yhdenmukaisuutta sovellettavien sääntöjen kanssa;

   e) olosuhteita, joissa jäsenvaltiot toteuttavat valvontatoimia;

   f) rikkomisten havaitsemista ja niihin liittyviä syytetoimia;

   g) jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

2. Komissio antaa tarkastajilleen kirjalliset ohjeet, joista ilmenee heidän toimivaltansa ja tehtävänsä tarkastuskäynnillä.

89 artikla
Suunnitellut tarkistukset

1. Komission virkamiehet voivat osallistua kansallisten valvontaviranomaisten suorittamiin valvontatoimiin aina, kun komissio katsoo sen tarpeelliseksi. Komissio

luo näiden tarkastuskäyntien yhteydessä asianmukaiset yhteydet jäsenvaltioihin vahvistaakseen mahdollisuuksien mukaan valvontaohjelman, jonka kaikki osapuolet voivat hyväksyä.

2. Jos tosiasioihin perustuvat syyt eivät mahdollista alkuperäisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa suunniteltuja valvonta- ja tarkastustoimia, komission virkamiehet, jotka ovat yhteydessä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisiin valvontaviranomaisiin ja toimivat yhteisymmärryksessä näiden kanssa, muuttavat alkuperäistä valvonta- ja tarkastusohjelmaa.

3. Komission virkamiesten kohdatessa vaikeuksia tehtäviensä suorittamisessa asianomaisten jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön keinot, joilla se voi saattaa työnsä päätökseen, ja virkamiehille mahdollisuuden arvioida kyseessä olevia valvonta- ja tarkastustoimia. Jäsenvaltioiden on erityisesti toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että valvonta- ja tarkastuskäynnit eivät saa valvonta- ja tarkastustoimien onnistumista haittaavaa julkisuutta.

4. Merillä tai ilmateitse suoritettavissa tarkastuksissa aluksen tai ilma-aluksen päällikkö on yksin vastuussa toimista. Hänen on tehtäväänsä suorittaessaan otettava asianmukaisesti huomioon 1 kohdassa tarkoitettu valvonta- ja tarkastusohjelma.

5. Komissio voi järjestää niin, että sen jäsenvaltiossa tarkastuskäynnillä olevien virkamiesten mukana on tarkkailijana yksi tai useampi virkamies jostakin toisesta jäsenvaltiosta. Komission pyynnöstä sen jäsenvaltion, joka lähettää virkamiehiä, on lyhyelläkin varoitusajalla nimettävä tarkkailijoiksi valittavat kansalliset virkamiehet. Jäsenvaltiot voivat myös laatia luettelon kansallisista virkamiehistä, joita komissio voi pyytää osallistumaan tällaisiin valvonta- ja tarkastuskäynteihin. Komissio voi esittää kutsun kyseisessä luettelossa oleville tai komission pyynnöstä komissiolle ilmoitetuille virkamiehille. Komissio antaa tarvittaessa luettelon kaikkien jäsenvaltioiden käytettäväksi.

90 artikla
Riippumattomat tarkistukset

1. Komission tarkastajat voivat ennalta ilmoittamatta tehtävien tarkistusten yhteydessä tehdä havaintoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

2. Havaintoja tehdessään komission virkamiehillä on oltava kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjä menettelytapasääntöjä noudattaen, tämän kuitenkaan rajoittamatta soveltuvaa yhteisöoikeutta, pääsy asiaankuuluviin tiedostoihin ja asiakirjoihin sekä julkisiin tiloihin ja paikkoihin, aluksille ja yksityistiloihin, maille ja kulkuneuvoihin, joissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia toimia toteutetaan, voidakseen kerätä tehtäviensä suorittamisessa tarvittavia (nimettömiä) tietoja.

91 artikla
Riippumattomat tarkastukset

1. Jos on syytä uskoa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamiseen ja erityisesti monivuotisten suunnitelmien täytäntöönpanoon liittyy

sääntöjenvastaisuuksia, komissio voi toteuttaa riippumattomia tarkastuksia. Kyseessä olevan jäsenvaltion on suostuttava riippumattomiin tarkastuksiin ja varmistettava, että myös asianomaiset elimet tai henkilöt suostuvat niihin. Asiaan liittyvien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on helpotettava komission virkamiesten työtä.

2. Komission virkamiehet voivat tehdä tarkastuksia, jotka kohdistuvat kalastusaluksiin, kulkuneuvoihin ja yritysten ja muiden sellaisten elinten tiloihin, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja. Heidän käyttöönsä on annettava kaikki tiedot ja asiakirjat, joita he tehtäviään suorittaessaan tarvitsevat. He voivat erityisesti vaatia, että kalastajat, kalastusyritykset ja kalastustuotteita kuljettavat, jalostavat tai kaupan pitävät yritykset esittävät heidän nähtäväkseen kalastuspäiväkirjan, purkamisilmoituksia, saalistodistuksen, jälleenlaivausilmoituksia, myynti-ilmoituksia, liikeasiakirjoja ja muita asiaankuuluvia asiakirjoja.

3. Komission virkamiehillä on samat valtuudet kuin kansallisilla tarkastajilla. Heidän on esitettävä kirjallinen valtuutus, josta ilmenevät heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa. Kun he hoitavat tehtäviään jonkin jäsenvaltion alueella tai jonkin jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, sovelletaan kyseisen jäsenvaltion menettelysääntöjä.

4. Kyseisen jäsenvaltion virkamiehille on annettava mahdollisuus olla läsnä tarkastuksessa, ja heidän on komission virkamiesten pyynnöstä avustettava näitä näiden tehtävien suorittamisessa.

5. Riippumattomia tarkastuksia voidaan soveltaa kaikkiin toimijoihin, jos ne katsotaan tarpeellisiksi. Jos yritykset vastustavat tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion on annettava komission virkamiehille tarpeellista apua, muun muassa poliisiviranomaisten tuella, jotta he voivat suorittaa tarkastuksen.

92 artikla
Tutkimus

Komissio voi tehdä jäsenvaltioiden valvontajärjestelmiä koskevia tutkimuksia. Tutkimuksiin voi kuulua erityisesti seuraavien seikkojen arviointi:

a) kiintiöiden ja pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmä;

b) tiedonvarmennusjärjestelmät, mukaan luettuina satelliittiseurantajärjestelmien, saaliita, pyyntiponnistusta ja kaupan pitämistä koskevien tietojen ja yhteisön kalastuslaivastorekisteriä koskevien tietojen ristiintarkastusjärjestelmät sekä lisenssien ja kalastuslupien tarkastaminen;

c) hallinto-organisaatio, mukaan luettuna käytettävissä olevan henkilöstön ja käytettävissä olevien keinojen riittävyys, henkilöstön koulutus, kaikkien valvontaan osallistuvien viranomaisten tehtävien rajaaminen sekä käytössä olevat välineet työn koordinoimiseksi ja kyseisten viranomaisten saavuttamien tulosten yhteinen arviointi;

d) operatiiviset järjestelmät, mukaan luettuina nimettyjen satamien valvontamenettelyt;

e) kansalliset valvontaohjelmat, mukaan luettuina tarkastustasojen vahvistaminen ja niiden täytäntöönpano;

f) kansallinen seuraamusjärjestelmä, mukaan luettuina määrättyjen seuraamusten riittävyys, menettelyjen kesto, rikkomisiin syyllistyneiden menettämä taloudellinen hyöty ja seuraamusjärjestelmän aikaansaama pelotevaikutus;

g) nimetyt satamat.

93 artikla
Tarkastus- ja tutkimusraportit

1. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille riippumattomissa tarkistuksissa ja tarkastuksissa tehdyistä havainnoista yhden päivän kuluessa niiden tekemisestä.

2. Komission tarkastajat laativat jokaisen tarkastuksen jälkeen tarkastusraportin. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa tarkastuksen loppuun saattamisesta. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus esittää huomautuksia raportissa tehdyistä havainnoista.

3. Komissio laatii jokaisen tutkimuksen jälkeen tutkimusraportin. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa tutkimuksen loppuun saattamisesta. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus esittää huomautuksia raportissa tehdyistä havainnoista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun raportin perusteella.

5. Komissio voi julkaista tarkastus- ja tutkimusraportit yhdessä asianomaisen jäsenvaltion huomautusten kanssa virallisen verkkosivustonsa suojatussa osiossa.

94 artikla
Tarkastus- ja tutkimusraporttien jatkotoimet

1. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toimitettava sille kaikki tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat tiedot. Tietojen toimittamista koskevaa pyyntöä esittäessään komissio vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava.

2. Jos komissio katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanossa on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia tai etteivät voimassa olevat valvontasäännökset tai -menetelmät ole joissakin jäsenvaltioissa tehokkaita, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on sen jälkeen tehtävä hallinnollinen selvitys, johon komission tarkastajat voivat osallistua.

3. Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle selvityksen tuloksista ja toimitettava komissiolle raportti, joka on laadittava viimeistään kolmen kuukauden kuluttua komission pyynnöstä. Komissio voi jatkaa tätä määräaikaa kohtuullisella ajalla jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen selvitys ei johda sääntöjenvastaisuuksien lakkaamiseen tai jos komissio havaitsee jonkin jäsenvaltion valvontajärjestelmässä puutteita 89, 90 ja 91 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten tai 92 artiklassa tarkoitetun tutkimuksen aikana, komissio laatii kyseisen jäsenvaltion kanssa toimintasuunnitelman. Jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kyseisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi.

XI OSASTO
TOIMENPITEET, JOILLA VARMISTETAAN, ETTÄ JÄSENVALTIOT NOUDATTAVAT YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN TAVOITTEITA

I luku
Taloudelliset toimenpiteet

95 artikla
Yhteisön rahoitustuen keskeyttäminen ja lakkauttaminen

1. Komissio voi päättää keskeyttää neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdan mukaisen yhteisön rahoitustuen maksut kokonaisuudessaan tai osittain enintään 18 kuukauden ajaksi, jos on näyttöä siitä, että

   a) tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu asianomaisesta jäsenvaltiosta suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena; ja

   b) tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle;

   ja jos komissio toteaa saatavilla olevien tietojen perusteella ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion selitykset tutkittuaan, että kyseinen jäsenvaltio ei ole toteuttanut riittäviä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi eikä voi toteuttaa niitä lähitulevaisuudessa.

2. Jos asianomainen jäsenvaltio ei keskeyttämisaikana vieläkään pysty osoittamaan, että se on toteuttanut korjaavia toimia varmistaakseen sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja täytäntöönpanon valvonnan tulevaisuudessa tai ettei ole olemassa vakavaa riskiä yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan häiriintymisestä tulevaisuudessa, komissio voi lakkauttaa kokonaisuudessaan tai osittain yhteisön rahoitustuen, jonka maksaminen on 1 kohdan nojalla keskeytetty. Tuki voidaan lakkauttaa vasta, kun sen maksaminen on ollut keskeytettynä 12 kuukauden ajan.

3. Ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista komissio ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kirjallisesti jäsenvaltion valvontajärjestelmän puutteita koskevista havainnoistaan ja aikomuksestaan tehdä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu

päätös ja kehottaa sitä toteuttamaan korjaavia toimia määräajassa, jonka komissio vahvistaa rikkomisen vakavuuden mukaan ja joka on vähintään yksi kuukausi.

4. Jos jäsenvaltio ei vastaa 3 kohdassa tarkoitettuun kirjeeseen kyseisen kohdan mukaisesti vahvistettavassa määräajassa, komissio voi tehdä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tuolloin käytettävissä olevien tietojen perusteella.

5. Prosenttiosuus, joka maksuista voidaan keskeyttää tai lakkauttaa, vahvistetaan suhteessa siihen, millä tavoin ja missä määrin jäsenvaltio on laiminlyönyt säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanon valvontaa koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja miten vakava uhka tästä on aiheutunut elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle. Se vahvistetaan otetaan huomioon kalastustoimien ja kalastukseen liittyvien toimien, joita laiminlyönti koskee, suhteellinen osuus 1 kohdassa tarkoitetulla rahoitustuella rahoitetuista toimenpiteistä, ja se rajoitetaan tähän osuuteen.

6. Tämän artiklan mukaiset päätökset tehdään ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset olosuhteet ja varmistaen todellisen taloudellisen yhteyden olemassaolo laiminlyönnin kohteen ja sen toimenpiteen välillä, johon keskeytetty maksu tai lakkautettu yhteisön rahoitustuki liittyy.

7. Jos 1 kohdassa tarkoitetut ehdot eivät enää täyty, tuen keskeyttämistä ei jatketa.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II luku
Kalastuksen kieltäminen

96 artikla

Kalastuksen kieltäminen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden laiminlyönnin vuoksi

1. Jos jäsenvaltio ei noudata monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoon liittyviä velvoitteitaan ja jos komissiolla on syytä uskoa, että kyseisten velvoitteiden laiminlyönti on asianomaiselle kannalle erityisen vahingollista, komissio voi väliaikaisesti kieltää kalastukset, joihin kyseiset puutteet vaikuttavat.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 10 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa kyseiseen komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätyydyttävä tai osoittavan selvästi, että tarvittavia toimenpiteitä ei ole pantu täytäntöön.

5. Komissio peruuttaa kalastuskiellon sen jälkeen, kun jäsenvaltio on osoittanut kirjallisesti komissiota tyydyttävällä tavalla, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

III luku
Kiintiöiden alentaminen ja siirto

97 artikla
Kiintiöiden alentaminen

1. Jos komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta käytettävissään olevan kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa, se alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
Enintään 5 %	Liikakalastus x 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liikakalastus x 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liikakalastus x 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liikakalastus x 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liikakalastus x 1,8
Liikakalastus, jonka laajuus on yli 50 %	Liikakalastus x 2,0

2. Jos jäsenvaltio on viimeisten kahden vuoden aikana toistuvasti ylittänyt kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, jos liikakalastus on asianomaiselle kannalle erityisen vahingollista tai jos kantaan sovelletaan monivuotista suunnitelmaa, edellä 1 kohdassa tarkoitettu kerroin kaksinkertaistetaan.

3. Jos jäsenvaltio pyytää saaliita sellaisesta kiintiön alaisesta kannasta, josta sillä ei ole käytettävissään kiintiötä, osuutta tai määräosaa jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, komissio voi tehdä seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina 1 kohdan mukaisesti vähennyksiä muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien kiintiöistä, jotka ovat kyseisen jäsenvaltion käytettävissä.

98 artikla
Kiintiöiden alentaminen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden laiminlyönnin vuoksi

1. Jos on näyttöä siitä, että jäsenvaltio ei ole yhteistä kalastuspolitiikkaa soveltaessaan noudattanut säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanon valvontaa koskevia sääntöjä ja että tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle, komissio voi alentaa jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta kyseisen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 10 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa kyseiseen komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätyydyttävä tai osoittavan selvästi, että tarvittavia toimenpiteitä ei ole pantu täytäntöön.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitavasta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

99 artikla
Kiintiöiden siirron kieltäminen

Komissio voi kieltäytyä siirtämästä jäsenvaltion käytettävissä olevia, kalakantoja koskevia kiintiöitä seuraavalle vuodelle TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottamisesta 6 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan mukaisesti, jos

a) asianomainen jäsenvaltio on ylittänyt siirrettävän kiintiön jompanakumpana välittömästi edeltäneistä kahdesta vuodesta; tai

b) kiintiö koskee kantaa, johon sovelletaan monivuotista suunnitelmaa tai jota saadaan saaliiksi yhdessä monivuotisen suunnitelman soveltamisalaan kuuluvan kannan kanssa, ja kyseistä monivuotisen suunnitelman alaista kantaa, jonka kanssa kyseistä kantaa saadaan saaliiksi, koskeva kiintiö tai koskevat kiintiöt on ylitetty jonakin välittömästi edeltäneistä viidestä vuodesta; tai

c) asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen kyseisen kannan kalastusmahdollisuuksien moitteettoman hallinnoinnin ja erityisesti laiminlyö 102 artiklassa tarkoitetun tietokonepohjaisen varmentamisjärjestelmän käytön tai käyttää epätyydyttävällä tavalla tähän varmentamisjärjestelmään tietoja tarjoavia järjestelmiä.

100 artikla
Kiintiöiden vaihdon kieltäminen

Komissio voi evätä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 5 kohdan mukaisen mahdollisuuden kiintiöiden vaihtoon

a) sellaisten asianomaisen jäsenvaltion käytettävissä olevien kiintiöiden osalta, joiden on todettu ylittyneen yli 10 prosentilla jompanakumpana välittömästi edeltäneistä kahdesta vuodesta; tai

b) jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen kyseisen kannan kalastusmahdollisuuksien moitteettoman hallinnoinnin ja erityisesti laiminlyö 102 artiklassa tarkoitetun tietokonepohjaisen varmentamisjärjestelmän käytön tai käyttää

epätyydyttävällä tavalla tähän varmentamisjärjestelmään tietoja tarjoavia järjestelmiä.

IV luku Kiireelliset toimenpiteet

101 artikla
Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos muun muassa komission tekemien pistokokeiden tulosten perusteella on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden toteuttamat kalastustoimet ja/tai toimenpiteet heikentävät yhteistä kalastuspolitiikkaa tai uhkaavat meren ekosysteemiä, ja tämä vaatii välitöntä toimintaa, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään yhden vuoden. Komissio voi tehdä uuden päätöksen kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kiireellisten toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaiseen uhkaan, ja ne voivat sisältää muun muassa seuraavia toimenpiteitä:

   a) asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten kalastustoiminnan keskeyttäminen;

   b) kalastuksen kieltäminen;

   c) yhteisön toimijoille annettava määräys olla sallimatta asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalojen ja kalastustuotteiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista;

   d) kielto, joka koskee asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalojen ja kalastustuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöä muihin kaupallisiin tarkoitukseen;

   e) kielto toimittaa eläviä kaloja asianomaisten jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelyä varten;

   f) kielto ottaa vastaan asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämiä eläviä kaloja muiden jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelyä varten;

   g) asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille määrättävä kielto kalastaa muiden jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä;

   h) jäsenvaltioiden toimittamien kalastustietojen muuttaminen asianomaisella tavalla.

3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö samanaikaisesti komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille. Muut jäsenvaltiot voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön

vastaanottamisesta. Komissio tekee päätöksensä 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

4. Kiireellisiä toimenpiteitä on sovellettava välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille, ja ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

6. Neuvosto voi määräenemmistöllä tehdä toisenlaisen päätöksen yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi.

XII OSASTO
TIEDOT

I luku
Tietojen analysointi ja tutkiminen

102 artikla
Tietojen analysointia koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on tarkastettava, että kaikki tämän asetuksen mukaisesti kirjatut tiedot pitävät paikkansa ja että tietojen toimittamiseksi asetettuja määräaikoja on noudatettu, varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan alalla vahvistettujen velvoitteiden täyttymisen. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on perustettava tietokonepohjainen varmentamisjärjestelmä, joka sisältää erityisesti

   a) menettelyt kaikkien tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen tietojen laadun tarkastamiseksi;

   b) kaikkien tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen tietojen ristiintarkastukset, analysoinnin ja tarkistuksen;

   c) menettelyt sen tarkastamiseksi, että kaikkien tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen tietojen toimittamiseksi asetettuja määräaikoja on noudatettu.

2. Varmentamisjärjestelmän on mahdollistettava tiedoissa olevien epäjohdonmukaisuuksien välitön tunnistaminen ja niiden seurantatoimet.

3. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettua varmentamisjärjestelmää varten perustettava tietokonepohjainen tietokanta ottaen huomioon tietokonepohjaisiin tietokantoihin sovellettava tietojen laatua koskeva periaate.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietokanta tarjoaa tietoja epäjohdonmukaisuuksien jatkotoimista sekä mahdollistaa sellaisten kalastusalusten tai toimijoiden tunnistamisen, joiden osalta on havaittu toistuvia

epäjohdonmukaisuuksia, ja virheellisesti kirjattujen tietojen korjaamisen. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on merkittävä korjatut tiedot selkeästi sekä perusteltava korjaukset.

5. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei toimiteta sähköisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne tallennetaan viipymättä tietokantaan manuaalisesti.

6. Jäsenvaltioiden on systemaattisesti ja huolellisesti varmennettava kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot automaattisten tietokonepohjaisten algoritmien ja mekanismien, ja erityisesti tietojen ristiintarkastuksen perusteella.

7. Jos tiedoissa havaitaan epäjohdonmukaisuus, jäsenvaltion on ryhdyttävä tarpeellisiin tutkimuksiin, ja jos on syytä epäillä, että asiassa on syyllistytty rikkomukseen, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimet.

103 artikla
Tietojen toimittaminen

1. Edellä 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen täydellisyyden ja laadun tarkistamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla on koko ajan suora reaaliaikainen pääsy 102 artiklassa tarkoitettuun tietokonepohjaiseen tietokantaan ilman ennakkoilmoitusta. Komissiolle on annettava mahdollisuus kopioida kyseiset tiedot miltä ajankohdalta ja miltä alusmäärältä tahansa.

2. Varmentamisjärjestelmän avulla havaittujen epäjohdonmukaisuuksien ja niiden jatkotoimien on oltava yhteydessä tietoihin siten, että kun virallisen verkkosivuston suojattuun osioon, josta säädetään 106 artiklassa, tallennettuja tietoja haetaan, havaitut epäjohdonmukaisuudet ja niiden jatkotoimet on mahdollista jäljittää. Tietojen vastaanottamista, tallentamista ja varmentamista koskevien päivämäärien samoin kuin jatkotoimia koskevien tietojen on oltava selkeästi näkyvillä.

3. Varmentamisjärjestelmän tietoja, jotka julkaistaan 106 artiklassa säädetyllä virallisella verkkosivustolla, on päivitettävä reaaliajassa.

4. Jos komissio on omien tutkimustensa tuloksena havainnut epäjohdonmukaisuuksia tiedoissa, jotka on tallennettu jäsenvaltion varmentamisjärjestelmään, se voi vaatia jäsenvaltiota korjaamaan kyseiset tiedot, ja ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamiseksi ja erityisesti vakioformaatin määrittelemiseksi 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen kopioimista varten vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II luku
Tietojen luottamuksellisuus

104 artikla
Henkilötietojen suoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että kaikkia asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ja direktiivissä 95/46/EY vahvistettuja sovellettavia säännöksiä noudatetaan.

2. Luonnollisten henkilöiden nimiä ei saa antaa tiedoksi komissiolle tai toiselle jäsenvaltiolle, ellei tässä asetuksessa erityisesti toisin säädetä tai ellei se ole tarpeen rikkomusten ehkäisemiseksi tai syytteeseen panemiseksi taikka oletettujen rikkomusten toteen näyttämiseksi. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa välittää muutoin kuin aggregoituina muihin tietoihin siten, että kyseessä olevia luonnollisia henkilöitä ei voida välittömästi tai välillisesti tunnistaa.

105 artikla
Luottamuksellisuus sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä ja vastaanotettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina ja että ne ovat kaikkien ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuuteen liittyvien sääntöjen mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden ja komission keskenään vaihtamia tietoja ei saa välittää muille kuin sellaisille henkilöille, joiden työtehtävät jäsenvaltioissa tai yhteisön toimielimissä edellyttävät niihin tutustumista, paitsi jos niitä tiedoksi antaneet jäsenvaltiot antavat siihen nimenomaisen suostumuksensa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa käyttää mihinkään muuhun kuin tässä asetuksessa säädettyyn tarkoitukseen, jolleivät niitä antaneet viranomaiset anna nimenomaista suostumustaan käyttää tietoja muihin tarkoituksiin eikä tiedot vastaanottaneen viranomaisen jäsenvaltiossa voimassa olevissa säännöksissä kielletä tällaista kyseisten tietojen käyttöä tai antamista.

4. Toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuinten, muiden julkisten viranomaisten ja komission tai sen nimeämän elimen palveluksessa oleville henkilöille tämän asetuksen mukaisesti toimitettujen tietojen ilmoittaminen, joka tuottaisi vahinkoa

   a) henkilötietojen suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaiselle yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojalle;

   b) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisille eduille, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet;

   c) tuomioistuinkäsittelylle ja oikeudelliselle neuvonannolle; tai

   d) tarkastus- ja tutkintatoimien soveltamiselle,

sallitaan ainoastaan, jos niiden ilmaiseminen on tarpeellista yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisen lopettamiseksi ja tiedot toimittanut viranomainen antaa suostumuksensa niiden ilmaisemiseen.

5. Tällaiset tiedot nauttivat samaa suojaa, joka vastaavanlaisille tiedoille taataan tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännössä ja yhteisön toimielimiin sovellettavissa vastaavissa säännöksissä.

6. Mitä 1–6 kohdassa säädetään, ei estä tämän asetuksen nojalla saatujen tietojen käyttämistä oikeustoimissa tai syytteissä, jotka on myöhemmin pantu vireille sen vuoksi, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei ole noudatettu. Tiedot lähettäneen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille on annettava tieto kaikista tapauksista, joissa tietoja on käytetty näihin tarkoituksiin.

7. Tämä artikla ei vaikuta velvoitteisiin, jotka johtuvat kansainvälisistä keskinäistä avunantoa rikosasioissa koskevista yleissopimuksista.

III luku
Viralliset verkkosivustot

106 artikla
Viralliset verkkosivustot

1. Kunkin jäsenvaltion on tämän asetuksen soveltamiseksi perustettava viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2010 virallinen internetsivusto, joka sisältää 107 ja 108 artiklassa luetellut tiedot. Verkkosivuston on oltava verkon sisällön saavutettavuutta koskevan aloitteen (WAI) suuntaviivojen mukainen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle virallisen verkkosivustonsa internet-osoite. Komissio voi päättää kehittää yhteiset standardit ja menettelyt, joilla varmistetaan avoin viestintä jäsenvaltioiden kesken sekä jäsenvaltioiden, viraston ja komission välillä, mukaan luettuna säännöllisten katsausten lähettäminen kalastustoiminnasta suhteessa kalastusmahdollisuuksiin.

2. Kunkin jäsenvaltion virallisen verkkosivuston on koostuttava julkisesta ja suojatusta osiosta. Kunkin jäsenvaltion on annettava verkkosivustolla tämän asetuksen mukaisia valvontatarkoituksia varten tarvittavat tiedot ja pidettävä ne ajan tasalla.

107 artikla
Verkkosivuston julkinen osio

1. Jäsenvaltioiden on viipymättä julkaistava verkkosivustonsa julkisessa osiossa

   a) kalastuslisenssien ja 7 artiklassa tarkoitettujen kalastuslupien myöntämisestä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet;

   b) luettelo jälleenlaivausta varten nimetyistä, 18 artiklassa tarkoitetuista satamista ja niiden aukioloajoista;

c) kuukauden kuluessa monivuotisen suunnitelman voimaantulosta ja komission hyväksynnän jälkeen luettelo 34 artiklassa tarkoitetuista nimetyistä satamista ja niiden aukioloajoista sekä 30 päivän kuluessa tästä edellytykset, jotka koskevat monivuotisen soveltamissuunnitelman mukaisen lajin määrien kirjaamista ja raportoimista kunkin purkamisen yhteydessä;

d) yhteystahoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot 14, 17, 18, 21, 54, 57 ja 58 artiklassa tarkoitettujen kalastuspäiväkirjojen, ennakkoilmoitusten, jälleenlaivausilmoitusten, purkamisilmoitusten, myynti-ilmoitusten, haltuunottoilmoitusten ja kuljetusasiakirjojen toimittamista varten;

e) kartta, jossa esitetään 45 artiklassa tarkoitetun väliaikaisen kalastuskiellon kohteena olevan alueen koordinaatit ja ilmoitetaan kalastuskiellon kesto ja kalastusta koskevat edellytykset kyseisellä kieltoalueella;

f) päätös 26 artiklan mukaisesta kalastuksen kieltämisestä ja kaikki tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot.

108 artikla
Verkkosivuston suojattu osio

1. Kunkin jäsenvaltion on esitettävä verkkosivustonsa suojatussa osiossa seuraavat luettelot ja tietokannat, ja pidettävä ne ajan tasalla:

a) luettelot 65 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamisesta vastaavista virkamiehistä;

b) edellä 69 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta virkamiesten laatimien tarkastus- ja tarkkailuraporttien käsittelyä varten;

c) jäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksen tallentamat, 9 artiklassa tarkoitettua satelliittiseurantajärjestelmää koskevat tiedostot;

d) sähköinen tietokanta, joka sisältää luettelon kaikista kalastuslisensseistä ja tämän asetuksen mukaisesti myönnetyistä ja hallinnoiduista kalastusluvista; sovellettavat edellytykset sekä kaikkia keskeytyksiä ja peruutuksia koskevat tiedot on esitettävä selkeästi;

e) sähköinen tietokanta, joka sisältää kaikki 23 artiklassa tarkoitetut kalastusmahdollisuuksia koskevat olennaiset tiedot,

f) edellä 85 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta, joka sisältää kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomiset ja niistä aiheutuneet seuraamukset jäsenvaltion lipun alla purjehtiville aluksille ja jäsenvaltion kansalaisille;

g) edellä 102 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta kerättyjen tietojen täydellisyyden ja laadun tarkistamista varten.

2. Kunkin jäsenvaltion on verkkosivustonsa suojatussa osiossa otettava käyttöön kansallinen kalastustietojärjestelmä, joka mahdollistaa suoran sähköisen

tiedonvaihdon muiden jäsenvaltioiden taikka komission tai sen nimeämän, 109 artiklassa tarkoitetun elimen kanssa.

3. Kunkin jäsenvaltion on annettava komissiolle ja sen nimeämälle elimelle verkkosivustonsa suojatun osion etäkäyttömahdollisuus. Jäsenvaltion on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

4. Verkkosivustojen suojatuissa osioissa olevat tiedot annetaan vain sellaisten tiettyjen käyttäjien saataville, jotka ovat saaneet joko jäsenvaltion taikka komission tai sen nimeämän elimen hyväksynnän. Kyseisten henkilöiden käytettävissä olevat tiedot on rajoitettava tietoihin, joita he tarvitsevat suorittaakseen tehtävänsä ja toteuttaakseen toimia, joiden tavoitteena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, ja kyseisten tietojen käytössä on näin ollen noudatettava luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä.

5. Verkkosivuston suojatuissa osioissa olevia tietoja on säilytettävä vain niin kauan kuin se on tätä asetusta varten välttämätöntä mutta aina vähintään kolme kalenterivuotta alkaen sitä vuotta seuraavasta vuodesta, jona tiedot on kirjattu.

XIII OSASTO
TÄYTÄNTÖÖNPANO

109 artikla
Jäsenvaltioiden hallinnollinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään sekä kolmansien maiden viranomaisten ja komission ja sen nimeämän elimen kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Tätä varten otetaan käyttöön vastavuoroisen avustuksen järjestelmä, joka sisältää säännöt ennakkopyyntöön perustuvasta tai spontaanista tiedonvaihdosta. Tämän lisäksi otetaan käyttöön kansallisiin tietokantoihin pohjautuva automatisoitu tietojärjestelmä.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 111 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

110 artikla
Raportointivelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on joka neljäs vuosi toimitettava komissiolle raportti tämän asetuksen soveltamisesta.

2. Komissio laatii jäsenvaltioiden raporttien ja omien havaintojensa perusteella viiden vuoden välein kertomuksen, joka toimitetaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

3. Komissio arvioi tämän asetuksen vaikutuksia yhteiseen kalastuspolitiikkaan viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti, jossa esitetään säännöt, joita ne ovat soveltaneet laatiessaan raportit perustietojen pohjalta.

111 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan mukainen komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.

112 artikla
Neuvoston asetuksen (EY) N:o 768/2005 muutokset

Muutetaan neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005 seuraavasti:

1. Lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”i) auttaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa, mukaan luettuna erityisesti

- jäsenvaltioiden valvontatoimien koordinoinnin järjestäminen erityisvalvontaohjelmien, LIS-kalastusta koskevien valvontaohjelmien ja kansainvälisten valvontaohjelmien täytäntöönpanemiseksi;

- kansallisia valvontajärjestelmiä ja jäsenvaltioiden valvontajärjestelmien välistä yhteistyötä koskevien tutkimusten laatiminen kansallisten korkeiden viranomaisten tai pätevien riippumattomien yksiköiden avulla;

- viraston tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tarkastukset.”

2. Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Viraston harjoittama toiminnan koordinointi kattaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien toimien valvonnan.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden välisen toiminnan koordinoinnin tehostamiseksi virasto voi laatia asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa toimintasuunnitelmia ja koordinoida niiden täytäntöönpanoa.”

3. Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla
Komission ja jäsenvaltioiden avustaminen

Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistaakseen, että ne täyttävät yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset velvollisuutensa asianmukaisesti, yhdenmukaisesti ja tehokkaasti myös LIS-kalastuksen torjunnan alalla ja suhteissaan kolmansiin maihin. Erityisesti virasto:

a) laatii jäsenvaltioiden kalastustarkastajien kouluttajille peruskoulutusohjelman ja tarjoaa lisäkursseja ja seminaareja näille tarkastajille ja valvontatoimiin osallistuvalle muulle henkilöstölle;

b) laatii yhteisön tarkastajille peruskoulutusohjelman ennen heidän ensimmäistä komennustaan ja järjestää kyseisille tarkastajille säännöllisesti lisäkoulutusta ja seminaareja;

c) toteuttaa jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden valvontatoimiin liittyvien tavaroiden ja palveluiden hankinnan sekä valmistelee ja koordinoi jäsenvaltioiden yhteisten pilottihankkeiden toteutuksen;

d) vahvistaa kahden tai useamman jäsenvaltion toteuttamien yhteisten valvontatoimien yhteiset toimintamenettelyt;

e) laatii perusteet valvonta- ja tarkastusresurssien vaihdolle jäsenvaltioiden kesken tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot toimittavat tällaisia resursseja;

f) toteuttaa riskianalyysin saaliita, purettuja saaliita ja pyyntiponnistusta koskevien kalastustietojen perusteella sekä ilmoittamatta jätettyjä purettuja saaliita koskevan riskianalyysin, joka sisältää muun muassa saaliita ja tuontimääriä koskevien tietojen vertailun vientimääriä ja kansallista kulutusta koskevien tietojen kanssa;

g) kehittää komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä yhteisiä tarkastustapoja ja -menettelyjä;

h) auttaa jäsenvaltioita noudattamaan omia ja yhteisön velvoitteita sekä muita kansainvälisiä velvoitteitaan, mukaan luettuna LIS-kalastuksen torjunta ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa esille tulevat velvoitteet;

i) edistää ja koordinoi yhdenmukaisten riskinhallintamenettelyjen kehittämistä toimivaltaansa kuuluvilla aloilla;

j) koordinoi ja edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja yhteisiä standardeja yhteisön lainsäädännössä määriteltyjen pistokoesuunnitelmien kehittämiseksi.”

Lisätään asetukseen (EY) N:o 768/2005 luku seuraavasti:

”Luku III a Viraston toimivalta

17 a artikla
Jäsenvaltioita koskevat tarkastukset

1. Virasto avustaa komissiota sen arvioinnissa ja valvonnassa, miten jäsenvaltiot soveltavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komissiolle perustamissopimuksessa annettua täytäntöönpanovaltaa. Virasto voi tehdä jäsenvaltioiden viranomaisia ja yksityisiä toimijoita koskevia tarkastuksia. Tätä tarkoitusta varten se voi asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen

   a) tarkastella asiaankuuluvia asiakirjoja, tietoja, menettelyjä ja muuta asiaan liittyvää aineistoa;

   b) ottaa jäljennöksiä tai otteita kyseisistä asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;

   c) pyytää paikalla annettavaa selvitystä;

   d) päästä asianomaisiin tiloihin tai kuljetusvälineisiin.

2. Viraston virkamiesten on esitettävä kirjallinen valtuutus, josta ilmenevät heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa. Viraston on ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle suunnitellusta tarkastuksesta sekä virkamiesten nimet kohtuullisessa ajassa ennen tarkastusta.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on suostuttava tällaisiin tarkastuksiin, ja sen on varmistettava, että myös kyseiset elimet tai henkilöt suostuvat niihin.

4. Jos jokin toimija vastustaa tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion on annettava viraston valtuuttamille virkamiehille tarvittavaa apua niin, että tarkastuksen suorittaminen on mahdollista.

5. Tämän artiklan mukaisesti laaditut raportit on lähetettävä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle.

17 b artikla
Viraston toimenpiteet

Viraston on tarvittaessa

a) laadittava yhdenmukaistettuja tarkastusstandardeja koskevia käsikirjoja;

b) laadittava ohjeaineistoa, joka kuvastaa parhaita toimintatapoja yhteisen kalastuspolitiikan alalla, valvontaviranomaisten koulutus mukaan luettuna, ja päivitettävä sitä säännöllisesti;

c) seurattava yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan yleistä toimivuutta, myös yksittäisissä jäsenvaltioissa. Tämä voi pitää sisällään jäsenvaltioihin tehtäviä vierailuja;

d) annettava komissiolle sen tehtäviensä hoidossa tarvitsemaa teknistä ja hallinnollista tukea;

e) valvottava kansallisten virkamiesten koulutuksen ja kansallisten valvontakeinojen tasoa ja laatua.

17 c artikla
Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät viraston kanssa yhteistyötä ja avustavat virastoa tarvittavalla tavalla sen tehtävien suorittamisessa.

2. Viraston on yksittäisten jäsenvaltioiden erilaiset oikeusjärjestelmät asianmukaisesti huomioon ottaen helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä yhteisön lainsäädännön mukaisen yhdenmukaistettujen valvontastandardien kehittämisen alalla, ottaen huomioon jäsenvaltioiden parhaat toimintatavat ja kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

17 d artikla
Hätäyksikkö

1. Jos komissio havaitsee omasta aloitteestaan tai useampien jäsenvaltioiden pyynnöstä tilanteen, joka muodostaa suoran, välillisen tai potentiaalisen vakavan riskin yhteiselle kalastuspolitiikalle, ja riskiä ei voida käytettävissä olevin keinoin ehkäistä, estää tai alentaa taikka hallita asianmukaisella tavalla, virastolle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

2. Viraston on tällaisen ilmoituksen saatuaan tai omasta aloitteestaan perustettava viipymättä hätäyksikkö ja ilmoitettava asiasta komissiolle.

17 e artikla
Hätäyksikön tehtävät

1. Viraston perustama hätäyksikkö vastaa kaikkien asiaan liittyvien tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä sellaisten vaihtoehtojen esittämisestä, joilla yhteiseen kalastuspolitiikkaan aiheutuva riski voidaan ehkäistä, estää tai alentaa mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.

2. Hätäyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta katsotaan tarvittavan hätätilanteen tehokkaassa ratkaisussa.

3. Virasto toteuttaa tarvittavan koordinoinnin, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua asianmukaisesti hyvissä ajoin.

4. Hätäyksikkö tiedottaa tarvittaessa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

17 f artikla
Monivuotinen työohjelma

1. Viraston monivuotisessa työohjelmassa on vahvistettava sen yleiset tavoitteet, toimeksianto, tehtävät ja suoritusindikaattorit sekä kutakin viraston toimea koskevat prioriteetit viiden vuoden ajaksi. Siinä on esitettävä henkilöstöpolitiikkaa koskeva suunnitelma ja arvio budjettimäärärahoista, jotka on annettava viraston käyttöön kyseiselle viisivuotiskaudelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Monivuotinen työohjelma on esitettävä komission kehittämän toimintojohtamisjärjestelmän ja -menettelyn mukaisesti. Hallintoneuvosto vahvistaa sen.

3. Jäljempänä 23 artiklan 2 kohdassa mainitussa vuotuisessa työohjelmassa on viitattava monivuotiseen työohjelmaan. Siinä on esitettävä selkeästi ne lisäykset, muutokset tai poistot, jotka on tehty edellisen vuoden työohjelmaan verrattuna, sekä edistyminen monivuotisen työohjelman yleisten tavoitteiden ja prioriteettien saavuttamisessa.

17 g artikla
Meriasioita koskeva yhteistyö

1. Viraston on edistettävä EU:n yhdennetyn meripolitiikan täytäntöönpanoa ja erityisesti EU:n yhdennetyn merivalvontaverkoston perustamista asettamalla operatiiviset järjestelmänsä sekä kalastuksen valvontaa ja asiaankuuluvien sääntöjen noudattamista koskevat tietonsa EU:n toimielinten, elinten ja jäsenvaltioiden käyttöön.

2. Pääjohtaja voi tehdä viraston puolesta muiden elinten kanssa hallinnollisia sopimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ilmoitettuaan asiasta hallintoneuvostolle. Pääjohtajan on ilmoitettava asiasta komissiolle tällaisten sopimusneuvottelujen varhaisessa vaiheessa.

17 h artikla
Yksityiskohtaiset säännöt

1. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun täytäntöönpanosta annetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Nämä säännöt voivat liittyä erityisesti hätätilanteeseen reagoimista koskevien suunnitelmien laadintaan, hätäyksikön perustamiseen ja sovellettaviin käytännön menettelyihin.”

113 artikla
Muiden asetusten muutokset

1. Muutetaan asetus (EY) N:o 2371/2002 seuraavasti:

   a) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

   ”Vesialueille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista valvotaan. Tämän vuoksi otetaan käyttöön yhteisön järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen seurantaa, tarkkailua, tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa varten.

   b) Poistetaan 22–28 artikla.

2. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2004[38] V luku.

3. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 811/2004[39] 7, 8, 10, 11, 12 ja 13 artikla.

4. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2166/2005[40] 9, 10, 11, 12 ja 13 artikla.

5. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2115/2005[41] 7 artikla.

6. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 388/2006[42] 7, 8, 10 ja 11 artikla.

7. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2007[43] 6, 8, 9 ja 10 artikla.

8. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 676/2007[44] 10, 11, 12, 14 ja 15 artikla.

9. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007[45] 15 ja 25 artikla.

10. Poistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artikla.

114 artikla
Kumoamiset

Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 2847/93 ja erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1627/94.

---

38 EUVL L 70, 9.3.2004, s. 8.
39 EUVL L 185, 27.5.2004, s. 1.
40 EUVL L 345, 28.12.2005, s. 5.
41 EYVL L 340, 23.12.2005, s. 3.
42 EUVL L 65, 7.3.2006, s. 1.
43 EUVL L 122, 11.5.2007, s. 7.
44 EUVL L 105, 19.6.2007, s. 1.
45 EYVL L 248, 22.9.2007, s. 1.

115 artikla
Viittaukset

Viittauksia 113 artiklan mukaisesti poistettuihin säännöksiin ja 114 artiklan mukaisesti kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

XIV OSASTO
LOPPUSÄÄNNÖKSET

116 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

TARKASTUKSIA KOSKEVAT ERITYISET VERTAILUARVOT MONIVUOTISTEN SUUNNITELMIEN OSALTA

Tarkoitus

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä aluksiin, jotka todennäköisesti pyytävät monivuotisen suunnitelman alaan kuuluvia lajeja. Monivuotisen suunnitelman kattamien lajien kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia käytetään lisäksi ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Tärkeysjärjestys

3. Eri pyydystyypit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat tärkeysjärjestyksensä.

Tavoitteena olevat vertailuarvot

4. Jäsenvaltioiden on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa monivuotisesta suunnitelmasta annetun asetuksen voimaantulosta ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

   Jäsenvaltioiden on eriteltävä ja kuvattava, mitä tarkastusotosstrategiaa sovelletaan.

   Komissio saa pyynnöstä jäsenvaltion käyttämän tarkastusotossuunnitelman tiedoksi.

   a) Tarkastusten taso satamissa

      Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, kun tarkastukset kattavat 20 painoprosenttia kaikista monivuotisen suunnitelman kattamien lajien puretuista saaliista jäsenvaltiossa.

   b) Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

      Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista monivuotisen suunnitelman kattamista lajeista on tarkastettava 5 prosenttia.

   c) Merellä tehtävien tarkastusten taso

      Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä kalastuksenhoitoalueilla; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

d) Ilmavalvonnan taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 2847/93	**Tämä asetus**
1 artiklan 1 kohta	1 ja 2 artikla
1 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artikla
2 artikla	5 artikla
3 artikla	9 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artiklan a ja b alakohta	65 artikla
5 artiklan c alakohta	8 artikla
6 artikla	14, 15 ja 16 artikla
7 artikla	17 artikla
8 artikla	21 artikla
9 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	54 ja 55 artikla
9 artiklan 4 b kohta	57 artikla
11 artikla	18 ja 19 artikla
12 artikla	
13 artikla	58 artikla
14 artikla	52 artikla
15 artikla	23 ja 25 artikla
16 artikla	24 artikla
17 artikla	5 ja 65 artikla
19 artikla	102 ja 103 artikla
19 a artikla	
19 b artikla	
19 c artikla	
19 d artikla	
19 e artikla	14 artikla
19 f artikla	

19 g artikla	
19 h artikla	
19 i artikla	
19 j artikla	
20 artikla	37 ja 38 artikla
20 a artikla	
21 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	26 ja 27 artikla
21 artiklan 4 kohta	28 artikla
21 a artikla	26 ja 27 artikla
21 b artikla	23 ja 25 artikla
21 c artikla	27 artikla
22 artikla	
23 artikla	97 ja 98 artikla
V osasto	IV osaston II luku
28 artiklan 1 kohta	48 artikla
28 artiklan 2 kohta	60 artikla
28 artiklan 2 a kohta	48 artikla
28 c artikla	9 ja 14 artikla
28 a, b, c, d, e, f, g ja h artikla	
29 artikla	88, 89, 90, 91, 92, 93 artikla
30 artikla	94 artikla
31 artiklan 1 ja 2 kohta	81 artikla
31 artiklan 3 kohta	82 artikla
31 artiklan 4 kohta	78 artikla
32 artikla	80 artikla
33 artikla	81 artikla
34 artikla	
34 a artikla	109 artikla
34 b artikla	89 artikla
34 c artikla	87 artikla

35 artikla	110 artikla
36 artikla	111 artikla
37 artikla	104 ja 105 artikla
38 artikla	3 artikla
39 artikla	114 artikla
40 artikla	116 artikla
Asetus (EY) N:o 2371/2002	**Tämä asetus**
21 artikla	1 ja 2 artikla
22 artiklan 1 kohta	6, 7, 9, 14 ja 66 artikla
22 artiklan 2 kohta	50, 52, 54, 58 ja 66 artikla
23 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 ja 5 kohta sekä 11 artikla
23 artiklan 4 kohta	28 artiklan 2 kohta ja 97 artikla
24 artikla	5 artikla, VII osasto, 61 ja 83 artikla
25 artikla	VII osaston III ja IV luku
26 artiklan 1 kohta	88 artikla
26 artiklan 2 kohta	101 artikla
26 artiklan 4 kohta	27 artikla
27 artiklan 1 kohta	88–91 artikla
27 artiklan 2 kohta	93 ja 94 artikla
28 artiklan 1 kohta	109 artikla
28 artiklan 3 kohta	71–73 artikla
28 artiklan 4 kohta	70 artikla
28 artiklan 5 kohta	64 artikla
Asetus (EY) N:o 1627/94	**Tämä asetus**
Koko asetus	7 artikla
Asetus (EY) N:o 423/2004	**Tämä asetus**
9 artikla	14 artiklan 2 kohta
11 artikla	17 artikla
12 artikla	34 artikla
13 artikla	14 artiklan 3 kohta

14 artikla	36 artikla
15 artiklan 1 kohta	53 artiklan 4 kohta
Asetus (EY) N:o 811/2004	**Tämä asetus**
7 artikla	14 artiklan 2 kohta
8 artikla	17 artikla
10 artikla	14 artiklan 3 kohta
11 artikla	35 artikla
12 artikla	53 artiklan 4 kohta
Asetus (EY) N:o 2166/2005	**Tämä asetus**
9 artikla	14 artiklan 3 kohta
10 artikla	53 artiklan 1 kohta
12 artikla	35 artikla
13 artikla	53 artiklan 4 kohta
Asetus (EY) N:o 2115/2005	**Tämä asetus**
7 artikla	14 artiklan 3 kohta
Asetus (EY) N:o 388/2006	**Tämä asetus**
7 artikla	14 artiklan 3 kohta
8 artikla	53 artiklan 1 kohta
10 artikla	35 artikla
11 artikla	53 artiklan 4 kohta
Asetus (EY) N:o 509/2007	**Tämä asetus**
6 artikla	14 artiklan 3 kohta
8 artikla	35 artikla
9 artikla	53 artiklan 4 kohta
Asetus (EY) N:o 676/2007	**Tämä asetus**
10 artikla	14 artiklan 2 kohta
11 artikla	14 artiklan 3 kohta
12 artikla	53 artiklan 1 kohta
14 artikla	35 artikla
15 artikla	53 artiklan 4 kohta

Asetus (EY) N:o 1098/2007	**Tämä asetus**
15 artikla	14 artiklan 3 kohta
Asetus (EY) N:o 847/96	**Tämä asetus**
5 artikla	97 artikla